REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Crikvenici
Stalna služba u Rabu
Šetalište Markantuna Dominisa 4
51280 Rab

Poslovni broj: P-369/2024.-25.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Crikvenici, Stalna služba u Rabu, po sucu tog suda Lauri Puljar-Matić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja/protutuženika Borisa Komljenovića iz Kostrene, Mažeri 10, OIB: 82310279733, zastupan po punomoćnici Sandri Pleskina, odvjetnici iz Karlovca, protiv tuženika/protutužitelja Anta Mioča iz Lopara, Lopar 296/1kat,OIB:32758633940, zastupan po punomoćnicima odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Ksenija Grba i Maja Kovač iz Rijeke, radi raskida ugovora o doživotnom uzdržavanju i radi isplate, nakon zaključenja glavne i javne rasprave dana 30. rujna 2026., održane u prisutnosti stranaka odnosno njihovih punomoćnika, dana 13. studenog 2026.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Utvrđuje se nevaljanim upis prava vlasništva u korist tuženika na sljedećim nekretninama:
- zk.č.br. 2963/1 upisanoj u zk.ul.br. 9311 k.o. Lopar, kuća kod crkve površine 77 m2, dvorište površine 500 m2, pašnjak površine 43 m2, ukupne površine 620 m2, u 30/36 dijela
- zk.č.br. 6725, šuma kod Škofa površine 391 m2, zk.č.br. 6738, šuma Vratina površine 611 m2, zk.č.br. 6762, šuma Vratina površine 322 m2, zk.č.br. 6763, pašnjak Vratina površine 136 m2, zk.č.br. 6768, šuma Vratina površine 97 m2, zk.č.br. 6775, šuma Gornja Škofa površine 217 m2, zk.č.br. 6907, pašnjak Za drage površine 206 m2, zk.č.br. 6978, šuma Na galove površine 967 m2, zk.č.br. 6983, šuma Na galove površine 474 m2, zk.č.br. 6986, šuma Na galove površine 107 m2, zk.č.br. 7219/1, pašnjak Zad lazovicu površine 25 m2 i oranica površine 60 m2, ukupne površine 85 m2, zk.č.br. 7443, pašnjak Na Malićevoj površine 73 m2, zk.č.br. 7458, oranica Va Malić površine 50 m2, zk.č.br. 7464, pašnjak Va Malić površine 80 m2, zk.č.br. 7486, pašnjak Grgovica površine 30 m2, zk.č.br. 7562, pašnjak Na guvnino površine 54 m2, zk.č.br 7580, pašnjak Zad kopišće površine 205 m2, sve upisane u zk.ul.br. 10491 k.o. Lopar,

- zk.č.br. 6764, pašnjak Vratina površine 154 m2, zk.č.br. 7561, pašnjak Na guvnino površine 115 m2, zk.č.br. 7588, oranica Mesto površine 274 m2, sve upisane u zk.ul.br. 10043 k.o. Lopar, u ½ dijela,
- zk.č.br. 7604, pašnjak Mesto površine 111 m2, upisanoj u zk.ul.br. 7323 k.o. Lopar, u ½ dijela,
- zk.č.br. 6723, šuma Kod Duba površine 103 m2, šuma površine 52 m2 i šuma površine 51 m2, ukupne površine 206 m2, upisanoj u zk.ul.br. 7387 k.o. Lopar, u 1296/10368 dijela,
- zk.č.br. 6722, šuma Sič površine 118 m2, šuma površine 118 m2, šuma površine 235 m2, ukupne površine 471 m2, upisanoj u zk.ul.br. 10470 k.o. Lopar, u 2592/10368 dijela,

te se nalaže uspostava prijašnjeg stanja na navedenim nekretninama na način da se u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Crikvenici, zemljišnoknjižni odjel Rab, izvrši brisanje upisanog prava vlasništva u korist Mioč Ante iz Lopara, Lopar 296, OIB: 32758633940 na predmetnim nekretninama, uz istodobni upis prava vlasništva u korist prijašnjeg vlasnika Zorke Matahlija iz Lopara, Lopar 296, OIB: 42631635964."

II. Odbija se protutužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Nalaže se tuženici Matahlija Zorki iz Lopara, 296, OIB: 42631635964, da tužitelju Anti Mioču iz Lopara, Lopar 296, OIB: 32758633940, isplati iznos od 27.028,73 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim kako slijedi:

1.a. 11.509,46 EUR

- na iznos od 265,44 EUR od 12.05.2009. godine pa do isplate
- na iznos od 265,44 EUR od 10.06.2009. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 15.07.2009. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 16.07.2009. godine pa do isplate
- na iznos od 265,44 EUR od 17.08.2009. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 15.09.2009. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 16.09.2009. godine pa do isplate
- na iznos od 265,44 EUR od 09.10.2009. godine pa do isplate
- na iznos od 265,44 EUR od 14.11.2009. godine pa do isplate
- na iznos od 265,44 EUR od 16.12.2009. godine pa do isplate
- na iznos od 119,45 EUR od 18.01.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 145,99 EUR od 21.01.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 16.02.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 20.02.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 16.03.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 24.03.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 16.04.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 66,36 EUR od 26.05.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 27.05.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 21.06.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 172,53 EUR od 28.06.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 15.07.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 22.07.2010. godine pa do isplate

- na iznos od 132,72 EUR od 14.08.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 24.08.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 66,36 EUR od 28.09.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 66,36 EUR od 30.09.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 04.10.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 265,44 EUR od 28.10.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 106,17 EUR od 01.11.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 19.11.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 66,36 EUR od 13.12.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 20.12.2010. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 14.01.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 145,99 EUR od 20.01.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 39,81 EUR od 28.01.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 14.02.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 66,36 EUR od 27.02.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 53,08 EUR od 17.03.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 159,26 EUR od 25.03.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 159,26 EUR od 17.04.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 106,17 EUR od 10.05.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 26,54 EUR od 20.05.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 53,08 EUR od 28.05.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 66,36 EUR od 12.06.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 26,54 EUR od 20.06.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 79,63 EUR od 28.06.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 83,61 EUR od 11.07.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 663,61 EUR od 20.10.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 398,16 EUR od 31.10.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 265,44 EUR od 04.11.2011. godine pa do isplate
- na iznos od 120,51 EUR od 25.01.2012. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 24.02.2012. godine pa do isplate
- na iznos od 212,35 EUR od 08.03.2012. godine pa do isplate
- na iznos od 119,45 EUR od 15.03.2012. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 08.04.2013. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 30.04.2012. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 28.06.2012. godine pa do isplate
- na iznos od 265,44 EUR od 11.08.2012. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 12.10.2012. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 24.11.2012. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 06.03.2013. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 23.04.2013. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 01.10.2013. godine pa do isplate
- na iznos od 123,16 EUR od 16.11.2013. godine pa do isplate
- na iznos od 15,92 EUR od 05.12.2013. godine pa do isplate
- na iznos od 170,15 EUR od 21.12.2013. godine pa do isplate
- na iznos od 909,15 EUR od 30.10.2014. godine pa do isplate
- na iznos od 132,72 EUR od 17.02.2015. godine pa do isplate
- na iznos od 265,44 EUR od 15.05.2015. godine pa do isplate
- na iznos od 265,44 EUR od 31.08.2015. godine pa do isplate

1.b. 15.519,28 EUR pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od podnošenja protutužbe 23. 03. 2016. pa do isplate, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.“

III. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Zorka Matahlija iz Lopara, Lopar 296, OIB: 42631635964, kao primateljica uzdržavanja, je dana 05. studenog 2015. godine ustala predmetnom tužbom protiv tuženika Anta Mioča, kao davatelja uzdržavanja, radi raskida ugovora o doživotnom uzdržavanju. Tijekom postupka, dana 22. svibnja 2017., tužiteljica Zorka Matahlija je umrla te je postupak preuzeo njezin nasljednik sada tužitelj Boris Komljenović. Pravo zahtijevati raskid ugovora imovinsko je pravo koje prelazi na nasljednike primatelja uzdržavanja slijedom čega je tužitelj aktivno legitimiran u ovom postupku.

2. Tužiteljica pok. Zorka Matahlija a sada tužitelj Boris Komljenović u tužbi i tijekom postupka tvrdi da su stranke dana 27. travnja 2009. godine sklopili Ugovor o doživotnom uzdržavanju, sada pok. Zorka Matahlija kao primateljica uzdržavanja a tuženik kao davatelj uzdržavanja, solemniziran kod javnog bilježnika Ermine Radić iz Raba pod brojem OU-52/2009., te da su dana 02. prosinca 2013. sklopile dopunu tog ugovora broj OU-52/2009-1., kojom je obveza davatelja uzdržavanja za pružanje novčane pomoći primateljici uzdržavanja sa iznosa od 2.000,00 kuna mjesečno smanjena na 1.000,00 kuna mjesečno. Tim ugovorom nije bila ugovorena zajednica života ali se tuženik obvezao, pored navedene novčane pomoći, primateljici uzdržavanja osigurati prehranu (meso i zimnicu), odjeću, obuću, ogrjev i sanitarne potrepštine za život. Temeljem tog ugovora je tuženik u zemljišnim knjigama na nekretninama pok. Zorke Matahlije navedenim u točki I. izreke ove presude ishodio zabilježbu postojanja istog, da bi tijekom trajanja ovog postupka, nakon smrti Zorke Matahlija, na istima ishodio uknjižbu prava vlasništva. Pored navedenih nekretnina ugovorom su kao izvanknjižno vlasništvo obuhvaćene i nekretnine pok. Zorke Matahlija k.č. 7943 vinograd sa 346 m2 iz zk.ul. 77 k.o. Lopar i k.č. 7519 kuća sa 9 m2 i dvorište sa 6 m2 iz zk.ul. 66 k.o. Lopar. Nadalje, tužitelj tvrdi da tuženik ne ispunjava odnosno (nije ispunjavao) preuzete obveze prema primateljici uzdržavanja Zorki Matahliji, ne isplaćuje joj novčanu pomoć (čak je primateljica uzdržavanja tuženiku na njegovo traženje u nekoliko navrata isplatila novce 04.10.2012. 1.000,00 EUR i 5.000,00 kuna za nadgrobni spomenik koji nije dovršen a 26.09.2014. 1.500,00 EUR za kupnju automobila, te mu je svake godine isplaćivala polovicu prihoda od iznajmljivanja svojih soba podstanarima). Tuženik ne ispunjava niti je ikada primateljici uzdržavanja osiguravao prehranu (meso i zimnicu), odjeću, obuću, drva za ogrjev na svoj trošak, sanitarne potrepštine za život, odnosno svoje preuzete obveze nije nikada ispunjavao od sklapanja ugovora, osim što je u nekoliko navrata isplatio primateljici uzdržavanja ugovorene mjesečne iznose. Zbog neizvršavanja ugovornih obveza su odnosi između stranaka duže vrijeme narušeni i poremećeni (s manifestacijama vrlo agresivnog ponašanja tuženika prema primateljici uzdržavanja), a kasnije praktički nepostojeći te su od 23.rujna 2015. potpuno prekinuti i bez bilo kakvog kontakta, nakon što je tuženik (po nastupanju fiziološke bolesti kod tužiteljice i njenog pada u nesvijest

te nakon što se više od 24 sata nalazila u svom stanu u potpuno nemoćnom i nepokretnom stanju bez ičije pomoći) odbio pomoći tužiteljici i osigurati joj odlazak kod liječnika i u bolnicu u Rijeku, tako da je bila prepuštena sama sebi i pomoći susjeda Mate Ćalušića koji se pobrinuo za dolazak hitne medicinske pomoći i pomogao joj kod njenog odlaska u bolnicu. U bolnici je primateljica uzdržavanja provela 12 dana u kojem razdoblju je tuženik nije kontaktirao niti nju niti bolnicu, štoviše, postoperativno je u bolnici bila zadržana duže nekoliko dana od uobičajenog vremena za bolnički oporavak iz razloga jer kod kuće nije bila osigurana briga za nju a sama o sebi nije mogla brinuti. S obzirom da tuženik od samog sklapanja ugovora nije ispunjavao svoje ugovorne obveze, primateljica uzdržavanja je već 2011. godine poduzela odgovarajuće radnje radi pokretanja postupka raskida ugovora o doživotnom uzdržavanju, te je tako nadležnom državnom tijelu podnijela zahtjev za odobravanje troškova besplatne pravne pomoći radi pokretanja sudskog postupka radi raskida ugovora o doživotnom uzdržavanju. Međutim, budući je u međuvremenu završila na liječenju u Psihijatrijskoj bolnici Rab na duže vrijeme (u kojem razdoblju tuženik nije pitao za nju i njene potrebe), nije bila u mogućnosti pokrenuti takav postupak. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u podnesku od 23. ožujka 2026., tužitelj predlaže donošenje presude kako je to citirano u točki I. izreke ove presude.

3. Tuženik se u odgovoru na tužbu i tijekom postupka ne protivi raskidu ugovora o doživotnom uzdržavanju, međutim tvrdi da krivnja za raskid leži na pok. Zorki Matahliji, njenom odnosu i ponašanja prema njemu. Tvrdi da svojim ponašanjem nije izazvao predmetnu tužbu te da je itekako poštivao sporni ugovor. Svoja prava iz ugovora dok je primateljica uzdržavanja bila živa zaštitio je zabilježbom postojanja predmetnog ugovora, što se kasnije pokazalo da je bila opravdana bojazan jer je primateljica uzdržavanja ubrzo raspolagala dijelom svojih nekretnina i izigrala svoju ugovornu obvezu obzirom je prodala nekretninu k.č. 6931 k.o. Lopar koja čini sastavni dio ugovora, te je za istu primila kupoprodajnu cijenu od 1.000,00 EUR a kupac je zatražio uknjižbu. Tvrdi da je ispunjavao preuzete ugovorne obveze te da je do podnošenja odgovora na tužbu 23. ožujka 2016. primateljici uzdržavanja isplatio iznos od 86.718,00 kuna/11.509,45 EUR. Osim isplatama na ruke, primateljica uzdržavanja je primala novac i na bankovni račun, u skladu sa čl.2. Ugovora. Osim neposredno, primateljica uzdržavanja je po nalogu tuženika u tri navrata primila ugovorenu novčanu naknadu od trgovačkog društva Feniks-Zagreb d.o.o. kojima je tuženik prodao staro željezo i naložio da se otkupna cijena isplati na račun primateljice uzdržavanja. Tuženik potvrđuje da je dopunom ugovora iznos od 2.000,00 kuna smanjen na iznos od 1.000,00 kuna i tvrdi da je to bilo isključivo na prijedlog primateljice uzdržavanja budući je puno više davao u naturi nego se obvezao ugovorom. Ne osporava da mu je primateljica uzdržavanja za potrebe kupnje novog automobila posudila 1.500,00 EUR, a što se tiče nadgrobnog spomenika navodi da je tužiteljica dala novac za vlastiti nadgrobni spomenik tražeći da ga uredi mimo ugovora stranaka. Morao je dati polovinu novaca kako bi dovršio uređenje, sam je izbetonirao grobno mjesto te dovezao i montirao nadgrobnu ploču iz Zagreba te je isti u potpunosti dovršen. Što se tiče iznajmljivanja, nikada nije zadržao novac koji je primateljica uzdržavanja zaradila od iznajmljivanja, te je ista samostalno iznajmljivanja svoje sobe i dogovarala najamninu i istu naplaćivala. Iznimno joj je 2015. godine po njihovu dogovoru pomogao pri iznajmljivanju i predao joj sav iznos najma od 2.700,00 EUR o čemu posjeduje i potvrdu. Budući je u ljetnom razdoblju 2009. godine iznajmljivala sobe bez potrebne

dozvole, primateljica uzdržavanja je nakon izvršenog inspekcijskog nadzora prekršajno kažnjena u iznosu od 3.000,00 kuna, koju kaznu je tuženik platio, a uz to joj je pomogao da 2010. ishodi dozvolu za iznajmljivanje svojih soba, te se o svom trošku pobrinuo da sobe za iznajmljivanje budu adekvatno namještene za sezonu. Prije svake sezone je o svom trošku okrečio ove sobe i kuhinju. Što se tiče ishrane, nerijetko su zajedno ručali, a u ljetnim mjesecima kada je u kući boravila, tuženikova supruga bi primateljici uzdržavanja svaki dan kuhala, spremala, čistila njen životni prostor, sve mimo ugovora. Što se tiče ogrijeva, primateljica je svaku zimu imala osiguran ogrjev, a pri čijoj nabavi su tuženiku pomagali prijatelji Ante Barušić i Mate Ćalušić. Nakon što bi dovezao drva tuženik ih je sam ispilio, iscijepao i posložio, te naložio vatru tužiteljici kako bi se ugrijala. Što se tiče vožnje, iako se ugovorom obvezao primateljici uzdržavanja osigurati samo meso i zimnicu, te ogrjev i odjeću, tuženik je u pravilu ispunjavao sve zahtjeve tužiteljice, te ju je primjerice nebrojeno puta vozio primateljicu uzdržavanja u Lopar i Rab, u dućan, ljekarnu, kod frizera, na groblje, čak i u Rijeku, a jednom prilikom ju je po njenoj želji odvezao na groblje u Bjelovar. Uz to, tuženik je primateljici uzdržavanja frezao vrt svaku godinu, rezao lozu, sadio voće i povrće i dr. Na potpuno zapuštenu kuću je stavio novu fasadu, nova ulazna vrata a okrečio je i prizemlje, pobrinuo se da stolarija na kući bude adekvatno zaštićena od vremenskih nepogoda, sve bez potrebne ugovorne odredbe. Nakon sklapanja ugovora shvatio je da primateljica uzdržavanja ima ozbiljnih problema sa alkoholom, o čemu svjedoči i medicinska dokumentacija tužiteljice. Otpusna pisma potvrđuju njenu nekritičnost kao psihičku karakteristiku, a što je važna činjenica kod procjene uvjerljivosti navoda iz tužbe. Tijekom boravka primateljice uzdržavanja u bolnicama bilo u Rijeci ili u Komporu, tuženik se o njoj brinuo na način da ju je redovito obilazio, nosio joj hranu, sokove, higijenske potrepštine, bonove za mobitel, novac, kavu. Stoga je netočno da je odbio pomoći primateljici uzdržavanja, već je imao vrlo tešku, kompliciranu i zahtjevnu i bolesnu osobu kao drugu ugovornu stranu i usprkos tome dao sve od sebe i više nego uredno izvršavao ugovorne obveze. Događaji u tužbi navedeni kao „okidač“ za prekid odnosa između stranaka i navodna odsutnost tuženika za vrijeme bolesti, nisu ispravno opisani. Stalno je bio prisutan i pri ruci primateljici uzdržavanja, jedan jedini puta je otišao u posjed kćeri koja studira u Beču te je tada osigurao zamjenu te je, imajući u vidu da primateljici uzdržavanja za to vrijeme može zatrebati pomoć, zamolio susjeda Matu Ćalušića da barem jednom dnevno obiđe primateljicu uzdržavanja i vidi treba li joj štogod i pomogne joj ako je to potrebno. Sve troškove koje je Ćalušić imao brinući se o primateljici uzdržavanja je snosio tuženik. Kasnije je primateljica uzdržavanja Ćalušiću plaćala povremene vožnje koje je od njega tražila.

4. Tuženik je podnio i protutužbu radi isplate stečenog bez osnove. Tvrdi da su odnosi između stranaka prekinuti isključivo zbog činjenice da je primateljica uzdržavanja prijevarno i iza njegovih leđa prodala nekretninu koja je predmet ugovora o doživotnom uzdržavanju i teško povrijedila svoju ugovornu obvezu, te ga je grubo izigrala. Međutim, neovisno o tome na kome leži krivnja za raskid, ima pravo za slučaj raskida (članak 4. st.6. Ugovora i članak 368. st.2. ZOO) na sve što je dao u izvršenju svojih obveza, kako ono primljeno s osnova ugovorene novčane naknade za uzdržavanje u ukupnom iznosu od 86.718,00 kuna, tako i ono dato u naturi. Protutužbenim zahtjevom potražuje isplatu novčanog iznosa od 27.028,73 EUR sa zakonskim zateznim kamatama na pojedine mjesečne isplate date na ime mjesečne novčane pomoći u ukupnoj visini od 11.509,46 EUR, te isplatu iznosa od 15.519,28

EUR sa zakonskim zateznim kamatama od podnošenja protutužbe 23.ožujka 2016., koji novčani iznos se odnosi na radove na kući i vrtu, grobnici, vožnju na razne destinacije, na vrijednost hrane, higijene/sanitarnih potreba, odjeće /obuće, na nabavku drva za ogrjev, nabavku televizora, nabavku peći na drva, sve što je stvarno dao i učinio u razdoblju od 2009. do 2015. godine.

5. U podnesku zaprimljenom 04. svibnja 2016. tužitelj osporava da na primateljici uzdržavanja leži odgovornost za raskid ugovora. Navodi da je primateljica uzdržavanja prodala samo jednu svoju nekretninu k.č. 6931 površine 181 m2 i to dana 20.siječnja 2016., dakle nekoliko mjeseci nakon podnošenja predmetne tužbe. Navodi da tuženik zapravo priznaje da nije uredno ispunjavao obvezu isplatu mjesečnih novčanih iznosa budući s tog osnova potražuje isplatu 11.509,46 EUR (86.718,00 kuna) a de je, prema dogovoru, da je plaćao redovito trebao isplatiti ukupno 17.784,85 EUR (134.000,00 kuna), time da je i izračun od 11.509,46 EUR netočan i neistinit. Osporava da je po nalogu tuženika primateljica uzdržavanja primila u nekoliko navrata od trgovačkog društva Feniks-Zagreb d.o.o. ugovorenu novčanu naknadu budući se radilo o otkupu starog željeza u njenom vlasništvu (što je vidljivo iz otkupnih blokova) a novac nije ni primila jer ga je zadržao posrednik ovdje tuženik te novac nikada nije uplaćen na njezin bankovni račun niti joj je predan na ruke. Dalje, tužitelj ističe prigovor prijeboja (kompenzacije) iznosa od 1.500,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koja teče od 26.rujna 2014. do isplate a to obzirom tuženik priznaje da mu je primateljica uzdržavanja za kupnju automobila pozajmila taj novčani iznos. Što se tiče ostalih potraživanja iz protutužbenog zahtjeva, osporava da je tuženik snosio polovicu troškova za nadgrobni spomenik, osporava da je tuženik platio za primateljicu uzdržavanja novčanu kaznu za iznajmljivanje soba bez dozvole (plaćeno njenim novcem), te osporava sve druge izdatke tuženika za primateljicu uzdržavanja po bilo kojem osnovu navedenom u protutužbi uz tvrdnju da je primateljica uzdržavanja sama sebi kuhala, spremala i čistila životni prostor, da je sama financirala drva za ogrijev (za bilo koju drugačiju tvrdnju tuženik nema dokaze), da je neosnovan zahtjev za vožnju, da su radovi na kući u cjelini neistiniti (gdje su dokazi?). Osporava da je tuženik brinuo o primateljici uzdržavanja tijekom boravka u bolnicama i podmirivao troškove susjeda Mate Ćalušića, da je primateljici uzdržavanja pribavio novu peć i ogrjev, kupio tv prijamnik, kupovao joj živežne namirnice, da joj nje kuhao i njegova supruga u ljetnim mjesecima, da joj je kupovao odjeću u vrijednosti koju potražuje, da je radnicima u najmu soba nekoliko puta sanirao odvod i dr. U konačnici tužitelj ističe da protutužbeni zahtjev nije osnovan jer je tuženik odgovoran za neispunjenje i raskid ugovora pa ne može tražiti nikakvu naknadu.

6. U dokaznom postupku pročitani su Ugovor o doživotnom uzdržavanju solemniziran kod javnog bilježnika Ermine Radić iz Raba pod brojem OU-52/2009 dana 27. travnja 2009. (list 6-8 spisa), Dopuna Ugovora o doživotnom uzdržavanju solemniziran kod javnog bilježnika Ermine Radić iz Raba pod brojem OU-52/2009-1 dana 02. prosinca 2013. (list 9-10 spisa), Aneks Ugovora o doživotnom uzdržavanju od 20. ožujka 2012. (list 104 spisa); Izjava tuženika Anta Mioča pred Centrom za socijalnu skrb Crikvenica, Podružnica Rab od 19. studenog 2010. godine (list 106 spisa), zemljišnoknjižni izvaci za predmetne nekretnine (list 11-16 i 285-292 spisa), medicinska dokumentacija Zorke Matahlija (list 17-22 spisa); rješenje Ureda državne uprave u PGŽ, Služba za zajedničke poslove, ispostava Rab, UP/I-701-03/11-01/03,

urbroj: 2170-13-03-11 od 16. rujna 2011. (list 23 spisa); službena zabilješka Centra za socijalnu skrb Crikvenica, Podružnica Rab - službena osoba Martina Maškarin, mag. iur. od 16. rujna 2015. (list 28 spisa); potvrda o isplatu za nadgrobni spomenik (list 29 spisa); pisano (vlastoručno) očitovanje pok. Zorke Matahlija bez datuma (list 31 spisa); potvrde Zorke Matahlije o primitku novaca na ruke, naloge za uplatu, potvrde o primitku novaca od iznajmljivanja, otkupne blokove Feniks-Zagreb d.o.o (sve na listu list 49-73 spisa); virman o plaćanju prekršajnog naloga (list 104 spisa); dogovor podmirenju duga 20.listopada 2011. (list 54 spisa); izvod tekućeg računa pok. Zorke Matahlije kod Hrvatske poštanske banke za razdoblje od 01. travnja 2009. do 01. listopada 2015. (list 299-322 spisa), fotografije grobnice, vrta i barake (list 47-48 spisa;) te druga dokumentacija priložena spisu. Na okolnosti izvršavanja obveza iz ugovora o doživotnom uzdržavanju i odnosa između stranaka saslušani su svjedoci Kristina Mioč, Ante Burušić, Katarina Mioč, Mate Ćalušić, Anton (Ante) Petrinić, Lidija Matahlija, Marela Kelava, Josip (Jože) Špoljarić, Tomislav Petrinić, Ruža Jakuc, Snježana Petrinić, Mirijana Petrinić, Željko Rukavina, Dragan Matahlija, Martina Maškarin, a na iste okolnosti saslušane su i stranke.

7. Kao nepotrebni odbijeni su dokazni prijedlozi tuženika da se na okolnosti ulaganja u imovinu tužitelja provede građevinsko vještačenje i uviđaj na licu mjesta, da se na iste okolnosti saslušaju radnici Dominik Dodo Čibarić, Damir Čibarić, Roman Ježić, Bernard Duchaj, Marija Picačić, da se od Psihijatrijske bolnice Rab (Kampor) pribavi evidencije o posjetama tuženika pok. Zorki Matahlija, budući je na temelju provedenih dokaza stanje stvari dovoljno razjašnjeno i sazrelo za presuđenje pa izvođenje tih dokaza nije bilo potrebno.

8. Predmet spora je raskid Ugovora o doživotnom uzdržavanju solemniziran kod javnog bilježnika Ermine Radić iz Raba pod brojem OU-52/2009 dana 27. travnja 2009. (list 6-8 spisa) i njegove dopune solemnizirane kod javnog bilježnika Ermine Radić iz Raba pod brojem OU-52/2009-1 dana 02. prosinca 2013., zbog neizvršavanja obveza koje je tuženik Ante Mioč preuzeo sklapanjem predmetnog ugovora, te s tim u vezi uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja na nekretninama koje su predmet ugovora. Predmet spora je, ukoliko je osnovan zahtjev za raskid, i potraživanje tuženika za pružano uzdržavanje, te potraživanje tuženika s osnova ulaganja i pomoći primateljici uzdržavanja mimo preuzetih ugovornih obveza za razdoblje od sklapanja ugovora 27. travnja 2009. do najkasnije 01. listopada 2015., te je s tim u vezi, ukoliko je osnovno potraživanje tuženika, potrebno odlučiti o osnovanosti tužiteljevog prigovora radi prijeboja (kompenzacije).

9. U konkretnom slučaju, obzirom na vrijeme kada je predmetni ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen primjenjuju se odredbe članka 579.-585. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine " broj 35/05,41/08,125/11 i 78/15: dalje ZOO).

10. Odredbom članka 579. stavak 1. ZOO propisano je da ugovorom o doživotnom uzdržavanju obvezuje se jedna strana (davatelj uzdržavanja) da će drugu stranu ili trećega (primatelja uzdržavanja) uzdržavati do njegove smrti, a druga strana izjavljuje da mu daje svu ili dio svoje imovine, s time da je stjecanje stvari i prava odgođeno do trenutka smrti primatelja uzdržavanja. Nadalje, stavkom 2. propisano je da ako nije

drukčije ugovoreno, ugovorom o doživotnom uzdržavanju obuhvaćene su i sve pripadnosti stvari ili prava koji su predmet toga ugovora.

11. Sukladno odredbi čl. 583. ZOO svaka strana može zahtijevati raskid ugovora ako druga strana ne ispunjava obveze.

12. Među strankama nije sporno da su predmetni Ugovor o doživotnom uzdržavanju solemniziran kod javnog bilježnika Ermine Radić iz Raba pod brojem OU-52/2009 dana 27. travnja 2009. i dopuna Ugovora o doživotnog uzdržavanju solemnizirana kod javnog bilježnika Ermine Radić iz Raba pod brojem OU-52/2009-1 dana 02. prosinca 2013., sklopljeni u zakonom propisanoj formi, stvarnom voljom ugovornih stranaka.

13. Sporno je da li je tuženik uredno izvršavao obveze koje je preuzeo tim ugovorom, odnosno je li sukladno preuzetim ugovornim obvezama pružio skrb i brigu primateljici uzdržavanja Zorki Matahlija. Ukoliko su ispunjeni uvjeti za raskid, spornim se ukazuje ima li tuženik pravo potraživati novčani iznos naznačen u protutužbenom zahtjevu.

14. Iz sadržaja predmetnog Ugovora o doživotnom uzdržavanju i dopune slijedi da su pok. Zorka Matahlija kao primateljica uzdržavanja i tuženik Ante Mioč kao davatelj uzdržavanja zaključili isti ugovor dana 27. travnja 2009., kojim se tuženik kao davatelj uzdržavanja obvezao doživotno uzdržavati Zorku Matahlija kao primateljicu uzdržavanja da način da joj osigura novčanu pomoć u mjesečnom iznosu od 2.000,00 kuna koje će joj plaćati na ruke ili poštanskom uplatnicom najkasnije do 15-tog u mjesecu za tekući mjesec, nakon smrti pokopati ju po mjesnim običajima, te joj osigurati prehranu (meso i zimnicu), odjeću, obuću, ogrjev i sanitarne potrepštine za život, a primateljica uzdržavanja se obvezala prenijeti mu u vlasništvo nakon svoje smrti taksativno navedene nekretnine citirane u točki I. izreke ove presude. Nije ugovorena zajednica života niti pažnja, briga i njega za slučaj bolesti primateljice uzdržavanja. Dalje je utvrđeno da su stranke naknadno, dana 02. prosinca 2013., zaključile dopunu tog ugovora kojom mijenjaju članak 2. osnovnog ugovora vezano za isplatu novčane pomoći na način da je davatelj uzdržavanja dužan plaćati primateljici uzdržavanja mjesečni od 1.000,00 kuna (umjesto dotadašnjeg iznosa od 2.000,00 kuna), dok je u preostalom dijelu osnovni ugovor ostao neizmijenjen.

15. Nije sporno a vidljivo je i iz priloženih zemljišnoknjižnih izvadaka da je temeljem predmetnog Ugovora o doživotnom uzdržavanju tuženik ishodio zabilježbu postojanja istog na nekretninama primateljice uzdržavanja, da bi tijekom ovog postupka a nakon njene smrti, upisao pravo vlasništva na istima temeljem tog Ugovora.

16. Uvidom u potvrde Zorke Matahlije o primitku novaca na ruke utvrđeno je da je Zorka Matahlija primila na ruke od tuženika novčane iznose kako slijedi :
- po 1.000,00 kuna dana 18.09.2009., 14.08.2010., 22.07.2010., 24.08.2010., 04.10.2010. (za 9 mjesec, dodatno za uređenje groba), 19.11.2010., 20.02.2010., 30.04.2012., 3.04.2012., 28.06.2012., 21.11.2014., 17.02.2015.,
- po 2.000,00 kuna dana 9.10.2009., 04.11.2009., 15.05. 2015., 31.08.2015.
- 1.500,00 kuna dana 27.05.2010.,
- 5.000,00 kuna dana 13.12.2010. (plus 3 m drva)

- po 1.200,00 kuna dana 25.03.2011., 17.04.2011.,
- 630,00 kuna dana 11.07.2011.,
- po 200,00 kuna dana 20.07.2011., 20.05.2011.,
- 10. 000,00 kuna dana 20.10.2011. (5.000,00 kuna na ime duga + 5.000,00 kuna za izradu nadgrobnog spomenika/nadgrobne ploče „tako da daljnja isplata ide redovno“)
- 900,00 kuna dana 15.03.2012.,
- 7.450,00 kuna dana 30.10.2014. (500,00 + 950,00 + 1.000,00 + 1.000,00 + 2.000,00 + 1.000,00 + 1.000,00).

17. Uvidom u izvod tekućeg računa pok. Zorke Matahlije kod Hrvatske poštanske banke (HPB) za razdoblje od 01. travnja 2009. do 01. listopada 2015. i priložene potvrde o uplati HPB utvrđeno je tuženik na tekući račun Zorke Matahlija vršio uplate (interne uplate) kako slijedi:
- uplate po 2.000,00 kuna dana 12.05.2009., 10.06.2009., 17.08.2009.,16.12.2009., 28.10.2010., 04.11.2011., 11.08.2012.,
- uplate po 1.000,00 kuna dana 15.07.2009., 16.07.2009., 15.09.2009., 16.02.2010., 22.02.2010., 16.03.2010., 24.03.2010., 16.04.2010., 21.06.2010., 15.07.2010., 14.10.2010., 20.12.2010., 14.01.2011., 24.11.2011., 12.10.2012., 06.03.2013., 23.04.2013., 01.10.2013., 23.10.2013.,
- uplata od 900,00 kuna 18.01.2010.,
- uplate od 1.100,00 kuna 21.01.2010., 20.01.2011.,
- uplate od 500,00 kuna 26.05.2010., 28.09.2010., 30.09.2010., 14.02.2011., 27.02.2011., 19.02.2011. (plus uredio vrt, zasadio krumpir vrijednost 500,00 kuna), 12.06.2011.,
- uplate od 800,00 kuna 28.06.2010., 26.11.2010., 10.05.2011.,
- uplata od 1.500,00 kuna 03.01.2011.,
- uplata od 300,00 kuna 28.01.2011.,
- uplate od 400,00 kuna 17.03.2011., 28.05.2011.,
- uplata od 3.000,00 kuna 31.10.2011.,
- uplata od 1.600,00 kuna 08.03.2012.

Dalje sijedi da je na ime malokupnje otpada na tekući račun Zorke Matahlije uplaćeno kako slijedi:
- 938,00 kuna dana 18.11.2013.,
- 89,50 kuna dana 22.11.2013.
- 1.282,00 kuna dana 23.12.2013.,
- 910,90 kuna dana 31.01.2014.

18. Uvidom u otkupne blokove Feniks-Zagreb d.o.o koje je na spis priložio tuženik utvrđeno je da Zorka Matahlija prodala kakao slijedi:
- dana 5. prosinca 2013. 6 kg mesinga za iznos od 120,00 kuna,
- dana 21.prosinca 2013. prodala željeza, lima, olova, mesinga, bakra, aluminija za iznos od 1.282,00 kuna,
- dana 30. siječnja 2014. prodala željeza, bakra, aluminija za iznos od 910,90 kuna.

19. Potvrdom od 31. kolovoza 2015. Zorka Matahllija potvrđuje da je od tuženika primila 2.700,00 EUR od iznajmljivanja.

20. Potvrdom bez datuma (list 54 spisa) Zorka Matahlija i tuženik svojim potpisima potvrđuju radove na fasadi i hodniku (farbanje), vožnje u Rabu na kontrolu nekoliko puta i tri puta u Rijeku u bolnicu, na groblje nekoliko puta, karniše, zavjese, baraka.

21. Na fotografijama u spisu (list 47-48 spisa) vidljiv je uređeni vrt, postavljena ulazna vrta, drvena baraka u vrtu – radiona sa raznim odloženim materijalima oko iste, dovršena grobnica obitelji Matahlija.

22. Iz sadržaja službene zabilješke Centra za socijalnu skrb Crikvenica, Podružnica Rab od 16. rujna 2015., slijedi da se istom dana 14. i 16. rujna 2015. obratila Zorka Matahlija iz Lopara 296 koja navodi da ima zaključen ugovor o doživotnom uzdržavanju a Antom Mioč koji je obveznik uzdržavanja, da od istog trpi psihičko maltretiranje, vrijeđanje i zlostavljanje, ponovno se ne pridržava uvjeta ugovora, te da je već ranije htjela ugovor raskinuti putem suda ali je odustala nakon što joj je Ante Mioč isplatio određeni novčani iznos te obećao da će se ubuduće pridržavati uvjeta ugovora.

23. Iz pisanog (vlastoručno) očitovanja pok. Zorke Matahlija bez datuma (list 31 spisa), slijedi da traži od suda raskid ugovora jer je Ante Mioč htio odmah „prepisati“ imovinu na sebe, samo se prvu godinu pridržavao ugovora, uzeo joj je 1.200,00 kuna od radnika (najam) te je od svojih novaca morala plaćati pristojbu za kuću i režije kao i razliku od struje, dovezao je drva ali ih nije htio rascijepati pa se više smrzavala nego ložila. Već je jednom bila kod socijalnog radnika koji ga je opomenuo za neplaćanje na vrijeme ali je onda „pila“ pa bi sve popustila a sada 3 mjeseca ništa ne pije te je progledala. Bila je u bolnici, operirala desno rame i kada je trebala doći kući otišao je u Zaprešić dok je ona ostala sama „sa jednom rukom“. Od hrane joj je ostavio pola kile suhog kruha, a drugi puta kada je došla iz bolnice joj ne kuhaju, nije očistio kuću generalno prema dogovoru kada se vratila iz Rijeke sa kontrole, trošio joj je vodu, struju, potrošila je „penziju“za put u Rijeku i hranu, tako da je sada bolesna, bez novaca i hrane. Za 6 mjesec joj je dao samo 400,00 kuna, te ne zna kamo će i što će.

24. Iz medicinske dokumentacije Matahlija Zorke slijedi:
- otpusno pismo KBC Rijeka, datum prijema 24.09.2015., datum otpusta 05.10. 2015., primljena na Kliniku za kirurgiju radi planiranog operacijskog liječenja žučnih kamenaca (izvršena biopsija dana 29.09.2015., dijagnoza: upala žučovoda) i hijatalne hernije. Naručena 19.10.2015. na kontrolu.
- specijalistički pregled u KBC Rijeka, dana 19.10.2015., kontrola nakon operacije žučnih kamenaca,
- otpusno pismo Psihijatrijske bolnice Rab, liječena od 26.07.2011. do 27.09.2011.,Dijagnoza: Bipolarni afektivni poremećaj, Sindrom ovisnosti. Četrnaesti boravak u toj ustanovi. Ne uspijeva duže apstinirati (navodi da apstinira četiri mjeseca).
- otpusno pismo Psihijatrijske bolnice Rab, liječena od 17.10.2011. do 05.01.2012., Dijagnoza: Bipolarni afektivni poremećaj, Sindrom ovisnosti. Na liječenje dolazi radi evaluacije terapije i potrebe za produženim bolničkim liječenjem. Navodi da apstinira već 6 mjeseci.

25. Iz zk izvatka zk. uloška 3798 k.o. Lopar slijedi da je nekretnina k.č. 6931 njiva sa 181 m2 (pripsi iz zk.ul. 3200), vlasništvo Matahlije Zorke. Lopar 196, Lopar, OIB:

42631635964, na kojoj je zabilježeno postojanje predmetnog ugovora o doživotnom uzdržavanju, temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 20. siječnja 2016. (primljeno na provedbu 11.02.2016.) upisana u vlasništvo Matahlija Davora, Lopar 278, Lopar, OIB: 40656418446.

26. Iz iskaza svjedokinje Kristine Mioč (tuženikova supruga) proizlazi da su preko oglasa od obitelji Borak kupili kat kuće Zorke Matahlije, da je Zorka nakon smrti supruga Frana 2009. godine ostala sama i bez ikog svog te je htjela sklopiti ugovor o doživotnom uzdržavanju sa Antom Petrinićem. Kasnije im se javila da sa njima želi sklopiti takav ugovor (Ante nudio samo hranu). Ugovor je potpisan 27.travnja 2009. te je tuženik odmah počeo sa ispunjavanjem ugovornih obveza – dovezao 2 m drva, ledenicu koju su imali na katu su smjestili u njeno prizemlje i napunili ju mesom. Za vrijeme trajanja ugovora kupovali su joj odjeću, obuću i dr. Pomogli su joj da se kao nasljednica upiše na nekretninama pok. supruga po nasljeđivanju obzirom su iste bile predmet spornog ugovora o doživotnom uzdržavanju i da su s tim u vezi bili najviše zainteresirani za kuću na kojoj Zorka nije bila upisana. Na koncu su zabilježili postojanje ugovora o doživotnom uzdržavanja. Godine 2010. je ljeti boravila na Rabu i tada je Zorka stalno bila s njima, kod njih se hranila, često je bila pijana, bacala boce po vrtu te je jednom prilikom pala i slomila ruku. Tuženik ju je vodio u bolnicu. Imala je šipku u ruci. Godine 2011. je vadila šipku i od nje tražila da očisti njezin stambeni prostor jer je trebala uzeti podstanare. Tuženik ju je vozio, kao i ranije nekoliko puta. Iako je sa kćeri čistila cijeli dan, Zorka ju je napala da je sve prljavo, potom dva dana nije dolazila na ručak te su kasnije čuli da je otišla u Psihijatrijsku bolnicu Rab na liječenje. Za to vrijeme su čuli da je tražila besplatnu pravnu pomoć jer je planirala pokrenuti parnicu za raskid ugovora a čak je na zapisniku CZS izjavila da je sve puno prašine i paučine što potvrđuje da je to bio razlog da raskine ugovor. Tuženik je čitavo vrijeme ispunjavao ugovorne obveze, pa i više od toga. Godine 2009. joj je isplaćeno na ruke 14.000,00 kuna, 2010. godine 24.000,00 kuna, i 2011. do 6. mjeseca 12.000,00 kuna. Kod njih se hranila kad je ona (svjedokinja) bila na Rabu, tuženik joj je dovozio drva, opskrbljivao ju mesom i zimnicom, čak joj je napunio bačvu vina od 70 l. Krajem 8. mjeseca 2011. godine ju je tuženik posjetio u bolnici (Psihijatrijska bolnica Kampor) i tada su se pomirili. Prema dogovoru joj je trebao platiti svu razliku koju do tada nije platio, oko 5.000,00 kuna. Čitavo vrijeme su joj bili na usluzi, gradila je nadgrobni spomenik te se tuženik oko toga angažirao, nabavio nadgrobnu ploču, tražio dozvolu od Općine Lopar da se ista postavi na groblju, izbetonirao okvir za grobnicu o svom trošku 2.500,00 kuna, uredili su joj baraku u vrtu. Godine 2012. su joj uredili prostor ispod stubišta a tuženik postavio pločice, ugradili vrata, stavili tuš i WC, u sobi laminat i regal. To sve iz razloga jer je bila sama i nemoćna, stalno kod njih te su joj u svakom smislu pomagali, vozili u dućan i kod liječnika kad kod je tražila, uredili su joj i pokopali vrt. Mišljenja je da je uzrok ove parnice događaj iz 2015. godine kada je između Zorke i tuženika došlo do svađe jer je Zorka prodavala jedno zemljište po cijeni od 20 EUR čemu se tuženik protivio. Zorka je inzistira da to zemljište proda i tvrdila je da je njeno te ga je u konačnici i prodala. Ugovor o doživotnom uzdržavanju je uključivao to zemljište. Tuženik ju je vozio u Rijeku na CT kada je ustanovljeno da ima žučni kamenac. Dok je nije bilo (u bolnici) održavali su joj okućnicu, brinuli se o njenim podstanarima i bili joj na usluzi. Nakon što su potpisali ugovor Zorka je bila u Psihijatrijskoj bolnici Kampor više puta, tuženik ju je tamo odvozio, posjećivao, dovozio i opskrbljivao svime što je potrebno, bili su joj na usluzi 24 sata. Godine 2015. u 6

mjesecu Zorka je ponovo bila u Psihijatrijskoj bolnici Kampor. Jednom dok su bili u Zagrebu zvao je susjed Mate Ćalušić iz Lopara i rekao da je Zorka imala napadaj žuči i da ju je hitna odvela u Rijeku u bolnicu. Trebali su tada otputovati kod kćeri u Beč. Tuženik je joj je prema dogovoru dovezao potrebne stvari za bolnicu na način da je spakirao torbu i po prijateljima ju poslao Zorki u bolnicu. U Beču su bili 1-2 dana, na povratku posjetili Zorku u bolnici, donijeli joj namirnice koje nije htjela zbog žuči. Kad je odlazila iz bolnice tuženik je došao po nju, dočekali su ju sa ribljom juhom i ta je večer bila u redu. Rekla im je da 24.09.2015. mora na operaciju vađenja kamenca, prethodno je morala napraviti neke nalaze te su je vodili za vađenje nalaza i u apoteku, tuženik ju je vozio u Rijeku a ona (svjedokinja) u Rab vaditi krv. Rekli su joj da ju ne mogu voziti na operaciju 24.09. jer su htjeli vidjeti kćer koja je iz Beča došla u Zagreb a trebala se 01.10. vratiti u Beč. Zorka se na to uvrijedila, inzistirala je da ju voze u Rijeku, rekla da je mogla umrijeti i da je njezin život u pitanju. Na koncu više nisu imali svoj život, sve što je htjela trebalo joj je osigurati a stalno je nešto inzistirala i tražila. Tuženik ju jednom nije htio voziti u Rijeku na kontrolu već je išao s njom na katamaran, na što je jedva pristala. Putni troškovi kombijem su veliki a sve je bilo na njihov trošak. Vezano za operaciju žuči su se pokušali dogovoriti da ju vozi Mate Ćalušić ali je tražio 100 EUR a Zorka nije htjela platiti i zapravo su se tada njihovi odnosi poremetili do razine da je uslijedila predmetna tužba. Zaključno je tuženik platio zadnji mjesečni iznos 31.08.2015. 2.000,00 kuna. To su bili plaćeni 7. i 8. mjesec zajedno o čemu postoji potvrda. Nakon toga se Zorka obratila Antu Petriniću da sa njime zaključi ovakav ugovor na što on nije htio pristati prije nego raskine njihov (predmetni) ugovor. Vezano sa smanjenje novčanog iznosa sa 2.000 kuna na 1.000 kuna, to je dogovoreno početkom 2012. kada se tuženik pomirio sa Zorkom krajem 2011., sačinili su aneks 21.03.2012. (na rođendan svjedokinje) ali ga je javni bilježnik odbio ovjeriti jer mora biti u obliku javnobilježničkog akta. Zbog toga je aneks formlano sastavljen i potpisan 2013. godine ali od početka 2012. je tuženik plaćao Zorki manji mjesečni iznos od 1.000 kuna. Kuća je bila zapuštena te su 2011. godine cijelu kuću ofarbali svjetlo žutom bojom, sandolinom premazali svu drvenu građu, kupili Zorki novu peć na drva, platili za Zorku ratu kredita dok je bola u bolnici (o čemu postoji potvrda), naknadu za staro željezo koje je suprug skupljao po Rabu je od tvrtke Feniks isplaćena na Zorkin račun na ime mjesečne naknade, ulazna vrata u Zorkin stan su kupljena i postavljena na njihov trošak. Zorka je sama ponudila tuženiku 1.500 EUR nakon što joj je rekao da je pitao susjedu Rajku. Taj novac joj nije vraćen jer je uslijedila tužba. Sa Zorkom su komunicirali negdje do 18.09.2015. kada se tuženik s njom vratio katamaranom iz Rijeke jer je inzistirala da je vode na operaciju, a nakon 31.08.2015. joj više nisu plaćali jer su od Mata Ćalušića čuli da je sa Antom Petrinićem otišla u Rab napraviti ugovor ali nisu obavili posao zbog zabilježbe predmetnog ugovora. Nakon toga su se rijetko viđali i odnosi nisu bili dobri.

27. Svjedok Ante Burušić (tuženikov prijatelj) navodi da je sa tuženikom u tri navrata svojim kombijem vozio drva na Rab (jednom su u Lipovlju ukrcali drva, u Brinju i Švici). Tuženiku je pozajmio svoju motorku da raspili drva koje je tuženik naslagao ispod balkona, do Zorkinih ulaznih vrata. Kod tuženika je na Rabu bio 6-7 puta. Tuženiku je donosio divljač, kuhali su a Zorka je sa njima objedovala. Tuženik bi ju uvijek zvao da jede sa njima. Bio je sa tuženikom u Sv. Nedelji kada su vozili mramor za grobnicu na Rab, nosili su pijesak te je Ante zidao grobnicu. U tri navrata dok je bio na Rabu je zajedno sa tuženikom posjetio Zorku u bolnici u Kamporu (Psihijatrijska bolnica Rab).

28. Svjedokinja Katarina Mioč (kćerka tuženika) navodi da bi uobičajeno ljeti sa majkom dolazila na Rab i za vrijeme praznika, te je tada Zorka boravila kod njih, kod njih se hranila, dolazila tri puta dnevno, ujutro, popodne i navečer. Obavezno je ručala i večerala kod njih. Tuženik joj je uvijek bio na raspolaganju, što god joj je trebalo, ako bi joj se nešto pokvarilo, tuženik bi popravio, vozio ju je na hitnu i više puta je bila sa njima u autu. Njeni roditelji su Zorku opskrbljivali drvima za ogrjev, što nije osobno vidjela ali bi ljeti bi vidjela naslagana drva. Roditelji su brinuli da Zorku uvijek bude toplo, da ima hranu, odjeću, osobno je odlazila sa majkom u „West Gate“ da joj kupe odjeću. Majka je Zorki farbala kosu na terasi, vozili su ju kod frizera, posjećivali ju u bolnici, tuženik je u Zorkinu stanu postavio vrata, popločio kupaonicu, bio na raspolaganju podstanarima – sezonskim radnicima koji su bili na smještaju kod Zorke, jednom je morao odštopati wc, staviti zavjese i sl., što je čula iz priča roditelja. Tuženik zna kuhati, sam sebi kuha kada nema majke, te je Zorka uvijek jela sa njima, a čak su joj prilagođavali vrijeme ručka zbog serije koju je gledala da bi ručali svi zajedno. Kada Zorka ne bi bila raspoložena za ručak, nosili su joj u stan u prizemlju. Kada tuženik ne bio u Loparu, svaki da je zvao Zorku da se uvjeri da li joj je dobro i da li je zbrinuta. Božićne i Uskršnje praznike su provodili zajedno, Zorka bi došla kod njih u Zagreb ili oni na Rab. Za Božić je Zorka bila sigurno dva puta kod njih u Zagrebu. U Beču je od 2013. godine pa od 2014. godine nije bila na ljetovanju na Rabu a na ljeto 2015. je došla u Zagreb te su roditelji došli kod nje. Majka je Zorki uredila vrt, sadila i uzgajala paradajz, papriku, krumpir, od čega su davali Zorki. Kada je Zorka slomila ruku osobno je sa majkom počistila sve njezine prostore da bi Zorka rekla da ništa nije počišćeno. Odnosi između tuženika i Zorke su loši od jeseni 2015. godine jer je Zorka prodala neku zemlju, što joj je poznato iz priča roditelja.

29. Svjedoku Matu Ćalušiću (susjed stranaka) je poznato da su Zorka i tuženik imali zaključen ugovor o doživotnom uzdržavanju, dolazilo je kod tuženika u radionu te su zajedno radili poslove u vezi sa bravarijom. Na molbu tuženika je, kada tuženik ne bi boravio na Rabu, često dolazio kod Zorke da provjeri kako je. Ante nije stanovao stalno u Rabu ali zadnjih nekoliko godina (svjedok saslušan u listopadu 2016. godine) je pretežito na Rabu, možda 2-3 dana u mjesecu nije na Rabu. Prilikom posjeta Zorki je primijetio da joj puno toga nedostaje i da je teški bolesnik (psihički labilna) te joj treba 24 satna njega, ne zna koje su njene dijagnoze a da je teško bolesna mu je sama rekla. Jednom je pala u kupaonici u tri sata u noći te ga je zvala da ju vozi na hitnu. Nakon toga je završila u bolnici više dana radi žuči, što mu je rekao čovjek sa hitne. Misli da je Zorka u lošem zdravstvenom stanju zbog velikog stresa. Osobno je vidio a i tuženik mu je sam rekao da je Zorku više puta vozio kod liječnika. Jednom je tuženik Zorku u jednom danu dva puta vozio na hitnu, čemu je osobno svjedočio. Vratili su ju jer joj nije ništa ali ju je tuženik ponovo navečer vozio na hitnu. Bio je prisutan kada je tuženik iskrcavao oko 2 metra drva za Zorku, te ih je slagao ispred njenih ulaznih vrata. Drva je dovezao kada se vraćao iz Zagreba. Osobno je vidio i da tuženik nosi drva do Zorkinog ulaza i da joj loži vatru. Kada su radili zajedno, tuženik bi skuhao ručak i pozvao Zorku, a nakon ručka Zorka bi oprala suđe. Sjeća se jednom prilikom kada je tuženikova supruga bila na Rabu da su zvali Zorku na ručak ali ona je odbila pa joj je tuženik odnio ručak u njezin dio kuće. Tuženik je vozio Zorku kod doktora u Rijeku, jednom mu je posudio auto, a vidio je i da ju vozi kod frizera. Tuženi ne bi baš svaki dan hranio Zorku jer je imao posla te je Zorka znala i sama sebi pripremiti hranu. Vidio je i tuženikovu suprugu da sadi povrće i cvijeće, prije toga je bila neuredna derina

(livada). Pomogao je tuženiku postaviti vrata na Zorkinom stanu. Poznato mu je da se tuženik bavi sakupljanjem starog željeza. Zorka drži podstanare i tuženik zna uskočiti kada im treba nešto popraviti, sjeća se da je jednom podstanarima popravljao slavinu i televiziju. Osobno se zatekao tamo kada je tuženik uskakao pomoći. Osobno je tri puta vidio da je tuženik dao Zorki po 1.000,00 kuna i to bi Zorka potpisala. Zorka mu je rekla da sa Antom Petrinićem želi sklopiti ugovor o doživotnom uzdržavanju i čini mu se da su nešto i sklapali. Bio je prisutan kada su se Ante i Zorka svađali vezano za zemlju koju je Zorka kasnije prodala. Tuženik je bio protiv jer je nije htio prodati za tako minimalnu cijenu. Zorka je 5-6 mjeseci nakon ove svađe tu zemlju prodala.

30. Svjedok Anton (Ante) Petrinić (susjed) navodi kako mu je poznato da su stranke zaključile ugovor o doživotnom uzdržavanju nekoliko mjeseci nakon smrti Zorkinog supruga. Bili su društvo sklono piću. Zorka je prvo sa njime htjela zaključiti takav ugovor ali je odbio. Nakon što je zaključila ugovor sa tuženikom, trajalo je godinu do dvije dana dok se nisu počeli svađati. Zorka je počela dolaziti kod njega sa molbama što joj treba pa je zaključio da tuženik ne ispunjava svoje obveze. Zorka ga je npr. zamolila da joj rascjepa drva a prema njegovo supruzi je imala molbe za povrće, kućne potrepštine i dr. Kada su se prvi puta posvađali Zorka je došla kod njega sa tim ugovorom i htjela ga raskinuti, otišla je kod nekog odvjetnika (sama mu je to rekla), nije mu poznato što je bilo dalje. Poznato mu je da su se kasnije ponovo pomirili, čini mu se da joj je tuženik obećao sagraditi grobni spomenik u što se krenulo pa se kasnije izjalovilo, a Zorka mu je rekla da je tuženiku dala novac za tu grobnicu. Nije osobno vidio njihove odnose u kući ali je znao čuti svađu, posebno kada je tuženikova supruga na Rabu a ona dolazi često. Svađu je čuo 2-3 puta. Ima ugostiteljski obrt te su njegove radnice stanovale kod Zorke, te su znale prepričavati što se događalo. Znale su reći da im je tuženik iskopčao struju i puštao im vodu. Nekoliko puta je došao kod Zorke i primijetio da je skinut osigurač iz ormarića za struju. To je bilo nekoliko puta 2013. i 2014. godine. Bilo je situacija kada je Zorka bila u bolnici a morao joj je platiti stanarinu za radnice, tada je 1-2 puta tuženik došao kod njega da mu plati te mu je platio na ruke. Tuženik mu je rekao da je to dogovorio sa Zorkom. Što se tiče sklapanja novog ugovora o doživotnom uzdržavanju sa Zorkom, o tome su razgovarali te je rekao Zorki da će takav ugovor sa njom zaključiti ako ga bude volja kada cijeli ovaj postupak završi a ona ne bude imala nikoga da se brine o njoj. Povod za ovaj razgovor je dala Zorka koja je njemu i supruzi znala napomenuti da je s njima željela zaključiti takav ugovor. Nakon smrti Zorkinog muža su 2-3 sezone tuženik i supruga pomagali Zorki saditi povrće u vrtu, tuženik nije posebno uredio vrt, napravio je samo baraku u kojoj drži smeće, alat i sl. te izgleda neuredno.

31. Svjedokinja Lidija Matahlija je radila kao referentica u banci u kojoj je Zorka Matahlija podigla kredit. Tuženik predložio njeno svjedočenje na okolnosti plaćanja kredita za Zorku. Posvjedočila je da joj o tome ništa nije poznato, da je u vrijeme svjedočenja (listopad 2016.) već tri godine u mirovini a dnevno je imala 30-40 stranaka.

32. Svjedokinja Marela Kelava (radnica u ugostiteljskom objektu svjedoka Antona Petrinića u sezoni 2013. i 2014. godine, na smještaju kod Zorke Matahlija) je posvjedočila da se radilo o maloj i trošnoj kućici u koju se nije ulagalo, da je 2014. godine kroz strop navirala voda i curila sa kata što je tuženik uspio sanirati u kratkom

vremenu. Čini joj se da je problem bio u cijevima. Prostor u kojem je živjela Zorka je bio vrlo derutan, ne prljav već star i potrošen.

33. Svjedok Josip (Jože) Špoljarić (tuženikov susjed u Zaprešiću) je posvjedočio da je tuženik uzeo Zorku na dohranu te je u tri prilike bio kod njega na Rabu, prvi puta 2009. godine kada su tuženikovim kombijem dovezli drva i zajedno se vratili nakon 2-3 dana. Drva su raspilili i posložili. Misli da su većinom bila za Zorku jer tuženik u to vrijeme nije često bio na Rabu. Tom prilikom su dovezli 2-3 metara drva koliko stane u jedan kombi. Idući puta kada su došli su čistili vrt, jednom su Zorki odštopavali sudoper, tada su morali probiti zid jer se zaštopala cijela kanalizacija. Osobno je kuhao i Zorka je dolazila jesti, znala je po čitav dan sjediti kod tuženika i sa njima razgovarati. Jednom kada je došao je Zorka bila u bolnici te joj je zajedno sa tuženikom otišao u Kampor ali ga je čekao u kombiju. Vidio je da Zorka uzima cijepana drva. Tuženik je u vrtu sadio paradajz i krumpir, Zora salatu. Tuženik je u kombiju imao škrinju u kojoj se nosilo za jesti. Tuženik na Rabu sakuplja staro željezo. Zadnji puta je na Rabu bio 2011. godine. Tada su odnosi bili vrlo dobri, tuženik je Zorku vodio na groblje u Kampor (bolnicu). Zorka je znala popiti malo više alkohola.

34. Svjedok Tomislav Petrinić (susjed, sin svjedoka Antona Petrinića) je posvjedočio da mu se 2011. godine Zorka obratila za pomoć (studirao pravo), rekla da ima zaključen ugovor o doživotnom uzdržavanju sa tuženikom i da joj tuženik ništa ne plaća po tom ugovoru. Rekao joj je da joj ne može pomoći i da potraži pravnu pomoć. Nešto je bila i poduzela. Kasnije mu je rekla da je tuženiku sve oprostila. Godine 2013., 2014. i 2015. je Zorka ponovno počela dolaziti kod njih u kuću, njegov otac joj je pomagao, znala je kod njih i jesti. Osobno joj je znao odnijeti hranu. Dobro se sjeća 2015. godine kada joj je donio hranu a nije imala niti zdjelu za prebaciti hranu jer je sve bilo kod podstanara. Godine 2013. i 2014. su stambeni uvjeti bili loši, kapala je voda kroz luster u sobi njihovih radnica pa su krevete prebacile u hodnik, bojler nije radio, okućnica je bila neuredna. Zorka kada je pitala za pomoć se požalila da joj tuženik ne plaća po ugovoru, da mu je dala i neke novce. Upoznat je da je njegov otac Anton Petrinić sa Zorkom razgovarao vezano za zaključenje ovakvog ugovora.

35. Svjedokinja Ruža Jakuc (susjeda stranaka) nema nikakvih saznanja vezano za sporni ugovor i ispunjenje ugovornih obveza. Kod Zorke je znala popiti kavu kada bi se znala požaliti da je bolesna i da ju nema tko voziti kod doktora jer je tuženik na putu i sl., te da joj je ranije tuženik odnosno tuženikova supruga donosila jesti a da sada to radi obitelj Petrinić.

36. Svjedokinja Snježana Petrinić (susjeda stranaka) je upoznata je da su stranke sklopile ugovor o doživotnom uzdržavanju. Navodi da je u početku sve štimalo. Tuženikova supruga Kristina se brinula za Zorku i kuhala joj, međutim kasnije su se odnosi narušili. Ne zna kada je to točno bilo kada je Zorku sanitet dovezao iz bolnice a tuženik nije bio kod kuće. Jedno vrijeme nakon toga je Zorka bila sama te se žalila da ju tuženik i njegova supruga nisu dočekali. Kada su došli osobno je čula tuženikovu suprugu Kristinu (bila je u vrtu udaljena 2 m) da govori Zorki da joj ne treba nikakva pomoć jer da sve može sama te da joj ništa neće davati. Ranije je tuženik okućnicu kupao, orao i čistio a sada je opet neuredna. Poznato joj je da je tuženik u početku Zorki dovozio drva a kasnije joj je Zorka rekla da sama nabavlja drva, te ju je osobno

vidjela nakon što je došla iz bolnice da tačkama sama dovozi drva ispred kuće. Poznato joj je i da je u početku tuženik Zorku vozio po Rabu. Zorka je bila sklona alkoholizmu. Poznato joj je i da tuženik skuplja staro željezo koje skuplja oko kuće, u početku je sa suprugom obrađivao vrt i sadio.

37. Svjedokinja Mirijana Petrinić (susjeda stranaka, supruga svjedoka Antona Petrinića) je posvjedočila da je Zorka nakon smrti muža Frana 2009. godine htjela da se ona i suprug o njoj brinu, da zaključe ugovor o doživotnom uzdržavanju a zauzvrat će im dati svoje imanje. Nisu na to htjeli pristati jer je Zorka imala veće zahtjeve, bila je „nestašna“ u pogledu alkohola a bila je još relativno mlada. Nakon toga, mjesec do dva dana, je zaključila takav ugovor sa tuženikom. U početku je sve bilo u redu. Zorka se hvalila da su joj tuženik i njegova supruga dobri, da joj plaćaju 2000 kuna mjesečno plus hranu. Zorka je dva puta bila kod njih u Zagrebu. Nakon izvjesnog vremena odnosi su se poremetili. Prvi puta kada su tuženik i supruga vozili Zorku u Bjelovar na groblje njene obitelji, kada je, što joj je rekla Zorka, između nje i Kristine došlo do nesuglasica a tuženik je došao, kako je rekla Zorka, došao kod nje plakati te mu je oprostila. Nakon toga su se odnosi ponovno poremetili. Zorka se žalila da umjesto da oni joj daju novce, ona mora njima plaćati. Njihove su sezonske radnice su bile smještene kod Zorke te su jedno vrijeme po dogovoru sa Zorkom platili tuženiku njihovu stanarinu uz potpis kada je Zorka bila u bolnici. Zorka se znala požaliti da dio prihoda od radnica daje tuženiku, ne zna da li je on to njoj vraćao ili trebao vraćati. Rješavali su nešto po pitanju grobnice. Sve što zna ispričala joj je sama Zorka koja joj često dolazi u kuću, žali se i plače pa joj uvijek daju i pomognu. Nije osobno bila u kući sa njima da bi znala reći kakav je bio odnos između Zorke i tuženika, tuženik je znao doći kod Zorke nešto uzeti, pomoći, uvijek je bio spreman napraviti uslugu. Zorka im je ponovno ponudila sklopiti ovakav ugovor ali o tome ne razmišljaju jer to nema svrhe dok traje ovaj spor.

38. Svjedok Željko Rukavina (prijatelj stranaka) je iskazao da je često dolazio kod tuženika i kod Zorke (bio je dobar sa Zorkinim pok. suprugom). Poznato mu je da su imali zaključen ugovor o doživotnom uzdržavanju te se osobno uvjerio da su složni i da među njima nema problema. Vidio je da je tuženik dovezao drva za Zorku kombijem. Tuženikova supruga je kuhala i spremala za Zorku, zajedno su uređivali vrt. Bio je kod tuženika u posjeti u Zagrebu kada je Zorka bila kod njega. Nije mu poznat uzrok poremećaja njihovih odnosa. Duže vrijeme nije bio kod njih, već godinu i pol dana (saslušan u ožujku 2017.). Dok je još znao doći Zorka je znala tuženiku prigovarati za smeće oko kuće i grobnicu koja nije dovršena a dala mu je novce. Zadnje vrijeme su odnosi između njih loši, čuje ih od svoje kuće da se svađaju u dvorištu. Bio je zajedno sa tuženikom jednom prilikom kada su Zorku posjetili u bolnici u Kamporu. Dok su odnosi bili dobri, vrt je bio uređen, sadio se paradajz, krumpir, cvijeće. Tuženik je vozio Zorku po Rabu, na groblje. Tuženik je skupljao strao željezo. Zorka je prije bila sklona alkoholu.

39. Svjedok Dragan Matajhlija (susjed stranaka) nije upoznat sa detaljima ugovornih obveza stranaka temeljem spornog ugovora. Zorka Matahlija je često posjećivala njegovu majku Ružariju pa je po majčinim pričama upoznat da je Zorka sklopila sporni ugovor prema kojem joj tuženik mora plaćati 2.000,00 kuna mjesečno, da joj mora održavati vrt i kuću, dovoziti drva za ogrjev, voziti ju kod liječnika i trgovinu. Zorka je rekla njegovoj majci da je tuženikova supruga kuhala i donosila jelo. Od svoje

okućnice je osobno vidio da je tuženik ofarbao fasadu u žuto-narančasto, da je uredio sjenicu u vrtu, napravio betonske stupove za vinograd, dovozio drva za ogrjev Zorki te ju vozio gdje god joj je trebalo. Poznato mu je da tuženik sakuplja staro željezo. Zorka je sklona alkoholu, prije 3-4 dana ju je vidio pod utjecajem alkohola (svjedočio u ožujku 2017.) napala ga je da zašto ide svjedočiti tuženiku.

40. Svjedokinja Martina Maškarin (djelatnica Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Ispostava Crikvenica -izdvojeni ured Rab) se sjeća Zorke Matahlija koja je došla u prostorije tadašnjeg Centra za socijalnu skrb u Rabu u rujnu 2015. Tražila je pomoć vezano za ugovor o doživotnom uzdržavanju koji ima sklopljen kao primateljica uzdržavanja a sa kojim je bila nezadovoljna. Govorila je da ju davatelj uzdržavanja vrijeđa i psuje, ali ništa konkretno nije rekla vezano za ispunjavanje ugovornih obveza već samo da nije zadovoljna kako brine za nju. Sjeća se da je rekla da mora otići na operaciju žuči a da joj je davatelj uzdržavanja rekao da će u to vrijeme biti na putu u Beču. Tražila je da joj pomogne CZS te ju je obavijestila da Centar nije nadležan i da je postojanje takvog ugovora prepreka za ostvarivanje prava iz socijalne skrbi te ju je uputila na besplatnu pravnu pomoć jer se žalila na malu mirovinu. Nakon toga je Zorka još jednom došla tražiti bilješke o njihovom razgovoru.

41. Tužitelj Boris Komljenović navodi da nema neposrednih saznanja vezano za predmetni spor kojeg je preuzeo kao oporučni nasljednik Zorke Matahlija. Poznato mu je samo ono što je Zorka pričala. Zorka je bila njegova tetka, očeva sestra, te su bili u kontaktu. Nakon smrti supruga je ostala sama te je htjela zaključiti ovakav ugovor kako bi se netko brinuo za nju. On to nije mogao jer živi u Rijeci i ima svoj život. Obavijestila je da je ugovor zaključila sa tuženikom. Nakon izvjesnog vremena je bila nezadovoljna s načinom kako tuženik kao davatelj uzdržavanja sa njom postupa. Govorila je da ne vodi računa kao što bi trebao prema ugovoru. Spominjala je da od nje posuđuje novac kada dobije mirovinu a nakon toga da joj vraća novac preko računa. Žalila se da joj ne daje dovoljno novaca za hranu. Zorka je znala kod njega prespavati kada bi došla kod liječnika u Rijeku. Vezano za predmetni ugovor mu se počela žaliti neposredno prije podizanja predmetne tužbe jer je rekla da će zbog toga podići ovu tužbu. Ne može se sjetiti detalja na koje se konkretno žalila u vezi ponašanja tuženika, generalno je bila nezadovoljna i pričala o novcu. Spominjala vrata koja su zamijenjena i sl. Tuženik je, ako ništa drugo, trebao organizirati njezin pogreb. Zorka je govorila da je kod susjeda Petrinića odlazila po pomoć, hranili su je i obavljali sve što je trebalo, prije nego je podigla predmetnu tužbu a zato je tužbu i podigla. Prema njegovoj procjeni kod Zorke je prevladalo generalno nezadovoljstvo zbog čega se odlučila na tužbu.

42. Tuženik u iskazu navodi da mu u kući pripada kat a Zorki prizemlje. Iako tada nije stalno živio na Rabu, prihvatio je sa Zorkom sklopiti sporni ugovor jer nitko iz obitelji nije htio pristati. Sklapanje ovakvog ugovora Zorka je nudila i Petriniću, ali su je svi odbili. Misli zato jer je bila zahtjevna. Bilo mu je žao pa je pristao ali tada nije znao da Zorka pije. Ugovor su zaključili 2009. godine a 2011. godine aneks kojim je smanjena njegova obveza mjesečne isplate. Zbog ovog ugovora je otišao u prijevremenu mirovinu i preselio na Rab 2011. godine. Čitavo vrijeme je ispunjavao ugovorne obveze. Isplaćivao je Zorki 2.000,00 kuna mjesečno a kasnije 1.000,00 kuna, vratio je čak i kredit od pok. supruga Frana 10.000,00-12.000,00 kuna. Zorka je puno pila, koristila svaku priliku za piće i bila nezadovoljna kada ne bi imala novaca za piće.

Jednom je bila toliko pod utjecajem alkohola da je pala u kuhinji i tako ostala ležati čitavu noć da bi ju tek ujutro vidio i podigao na krevet. Vezano za to ju je deset puta ju je vozio u Rijeku kod doktora i vraćao. Jednom se Zorka se požalila CZSS, odazvao se na njihov poziv te je sa Zorkom tada riješio nesuglasice te mu je tada smanjen iznos mjesečnog uzdržavanja na 1000 kuna. Međutim, Zorki je uvijek nedostajalo novaca, stalno je boravila ispred dućana i pila, dok je on brinuo da ima drva za ogrjev i za sve što je potrebno. Kupio joj je i peć na drva, iznajmljivao njene prostore u stanu prema njihovu dogovoru. Sve što je radio izvan ugovornih obveza bilo je s njom u dogovoru. Jedno vrijeme je Zorka prestala piti su bili jako dobri. Odnosi su se između njih toliko narušili da je Zorka odlučila raskinuti predmetni ugovor nakon što je prodala nekretninu, što je naknadno saznao. Zorka mu nije rekla da namjerava prodati već mu je rekao Dudo Matahlija koji je kupio nekretninu. Rekla je da je to njeno i da može raditi što hoće. U to je vrijeme opet počela piti. Tada je prekinuo ispunjavati svoje ugovorne obveze i tek tada se Zorka obratila susjedu Petriniću jer joj nije više ništa davao. Glavni razlog je njena prodaja nekretnine pod ugovorom bez pitanja tj. obavijesti. Financirao je pola Zorkine grobnice a pola Zorka sa prihodima od najma, prema dogovoru. U Zorkinu nekretninu je ulagao jer je računao da će to jednog dana biti njegovo, a kako je imao kat kuće bilo je logično da održava čitavu nekretninu a to radi i danas. Zorka je bila nezadovoljna jedino kada ne bi imala novaca za piće. Mjesečno joj je redovno plaćao, ponekad bi zakasnio, što je bilo rijetko. Od sklapanja ugovora pa sve do pred tužbu je u cijelosti ispunjavao ugovorne obveze i osiguravao Zorki ishranu, odjeću, obuću, drva za ogrjev i sve što je potrebno. Zorka je tužbu podigla nekoliko mjeseci nakon što je prestao ispunjavati ugovorne obveze. Zorka kada je pila je bila vrlo zahtjevna.

43. Analizom iskaza svjedoka i stranaka te priložene materijalne dokumentacije vezano za isplate mjesečne novčane pomoći, očito je da su tvrdnje iz tužbe – da tuženik svoje preuzete obveze nikada nije ispunjavao od sklapanja ugovora, osim što je u nekoliko navrata primateljici uzdržavanja isplatio ugovorene mjesečne iznose, neistinite. Iskaze svih saslušanih svjedoka sud u cijelosti uzima istinite vezano za ono što su svjedoci osobno vidjeli, čuli i zapazili u odnosima između pok. Zorke Mathlija i tuženika. Međutim, većina svjedoka nema neposrednih saznanja o tome koje je obveze tuženik preuzeo spornim Ugovorom i da li ih je u cijelosti ispunjavao. Pretežito znaju ono što im je govorila Zorka žaleći se kada su odnosi bili postali loši. U tom dijelu je jedino relevantan iskaz svjedokinje Kristine Mioč, koja kao tuženikova supruga ima neposredna saznanja te je najbolje upoznata sa detaljima vezano za ispunjenje ugovornih obveza i odnosima između stranaka budući je sa njima provodila vrijeme, te sud, bez obzira na njenu zainteresiranost u sporu na strani tuženika, njen iskaz cijeni iskrenim, neposredno uvjerljivim, potvrđenim iskazima drugih saslušanih svjedoka i materijalnim dokazima te joj je u cijelosti poklonio vjeru.

44. Prije svega valja istaći da spornim ugovorom o doživotnom uzdržavanju tuženik nije preuzeo obvezu brige o zdravlju primateljice uzdržavanja, pažnji i njezi za vrijeme bolesti te s tim u vezi vožnju primateljice uzdržavanja kod liječnika, posjećivanja u bolnici . Također, tuženik nije preuzeo obvezu pripremanja hrane, čišćenju i održavanja kućanstva Zorke Matahlije. Međutim, iskazima saslušanih svjedoka, utvrđeno je da su tuženik i supruga Kristina Mioč bili na usluzi Zorki Matahlija i u tom dijelu te ju je tako tuženik vozio u bolnicu i kod liječnika u Rijeku i na Rab, posjećivao u bolnici, Zorka

Matahlija bi nerijetko sa njima ručala (zvali ju na ručak), vozili ju kod frizera, u dućan, u apoteku, tuženik bi popravljao što je trebalo, tuženikova supruga bi joj počistila i skuhala i dr., te je, kako je to posvjedočila svjedokinja Mirijana Petrinić, tuženik uvijek bio spreman napraviti uslugu. Prema iskazima svjedokinja Ruže Jakuc i Snježane Petrinić, kojima se Zorka požalila na ponašanje tuženika, Zorkino nezadovoljstvo se odnosilo na njene zahtjeve za brigom i pažnjom za vrijeme bolesti. Svjedokinji Ruži Jakuc se Zorka požalila da ju nema tko voziti kod doktora jer je tuženik na putu kao i da su joj ranije tuženik i supruga donosili jesti a sada to radi obitelj Petrinić. Svjedokinji Snježani Petrinić se Zorka požalila da ju je sanitet dovezao iz bolnice a da tuženik nije bio kod kuće, nije ju imao tko dočekati. I u svojim tužbenim navodima Zorka Matahlija navodi da joj je tuženik odbio pomoći u bolesti i osigurati joj odlazak kod liječnika u bolnicu u Rijeku, da ju za vrijeme boravka u bolnici 12 dana nije kontaktirao, te da je postoperativno u bolnici zadržana nekoliko dana duže od uobičajenog oporavka jer u kući nije bila osigurana briga za nju a sama o sebi nije mogla brinuti. Također, u spomenutom pisanom (vlastoručnom) očitovanju pok. Zorke Matahlija bez datuma (list 31 spisa) Zorka traži raskid ugovora zbog razloga koji se pretežito ne odnose na tuženikove preuzete ugovorne obveze pa tako navodi da je od svojih novaca morala plaćati pristojbu za kuću i režije kao i razliku od struje, dovezao je drva ali ih nije htio rascijepati pa se više smrzavala nego ložila, bila je u bolnici, operirala desno rame i kada je trebala doći kući otišao je u Zaprešić dok je ona ostala sama „sa jednom rukom“, od hrane joj je ostavio pola kile suhog kruha, a drugi puta kada je došla iz bolnice joj ne kuhaju, nije očistio kuću generalno prema dogovoru kada se vratila iz Rijeke sa kontrole, trošio joj je vodu, struju, potrošila je „penziju“ za put u Rijeku i hranu, tako da je sada bolesna, bez novaca i hrane.

45. Ispunjavanje zahtjeva i očekivanja primateljica uzdržavanja Zorke Matahlija vezano za brigu i njegu u bolesti, vožnju u bolnicu i na preglede kod liječnika, pripremanje hrane, čišćenje i održavanje kuće te popravci, plaćanje njenih režija i sl. bili su čini dobre volje i empatije tuženika ali ne i obveza tuženika kao davatelja uzdržavanja prema sklopljenom Ugovoru o doživotnom uzdržavanju. Stoga se ne može govoriti da je tuženik odbio pomoći Zorki Matahlija u bolesti jer ju u nekoliko navrata nije osobno vozio u bolnicu i/ili je nije posjećivao u bolnici u prilikama kada to nije bio u mogućnosti zbog objektivnih razloga (npr. boravio u Zagrebu kada je imala napadaj žuči, planirao put u Beč ili Zagreb u vrijeme kada je imala zakazanu operaciju žuči) pa da je time odbio ispuniti ugovornu obvezu kao davatelj uzdržavanja. Iskazima svjedoka je utvrđeno da je tuženik nerijetko Zorku Matahliju vozio i posjećivao u bolnici na Rabu (Psihijatrijska bolnica Rab i KBC Rijeka), vozio kod doktora u Rijeku na preglede i općenito joj bio spreman pomoći.

46. Kako je to već naprijed navedeno, prema sadržaju spornog Ugovora o doživotnom uzdržavanju tuženikova obveza uzdržavanja je bila osigurati primateljici uzdržavanja novčanu pomoć u mjesečnom iznosu od 2.000,00 kuna kasnije 1.000,00 kuna koje će joj plaćati na ruke ili poštanskom uplatnicom najkasnije do 15-tog u mjesecu za tekući mjesec, nakon smrti pokopati ju po mjesnim običajima, te joj osigurati prehranu (meso i zimnicu), odjeću, obuću, ogrjev i sanitarne potrepštine za život. Iz priložnih izvoda tekućeg računa Zorke Matahlija kod HPB za razdoblje od 01. travnja 2009. do 1. listopada 2015., kao i potpisanih potvrda o isplati je vidljivo da je tuženik isplaćivao Zorki Matahlija novčanu pomoć, da te isplate nisu bile uredne

(svakog 15-tog u mjesecu za tekući mjesec) i uvijek u punom iznosu, da su se većim isplatama podmirivala dugovanja za prethodne mjesece (npr. potvrda o isplati od 20.10.2011. na ime duga 5.000,00 kuna i 5.000,00 kuna za nadgrobni spomenik), međutim ne može se govoriti kao što se navodi u tužbi, da je primateljici uzdržavanja tuženik samo u nekoliko navrata isplatio novčanu pomoć. Iz istih slijedi da je tuženik Zorki Matahliji u razdoblju od 01. travnja 2009. do 01. listopada 2015. na ime ugovorene mjesečne novčane naknade za uzdržavanje isplatio iznos od ukupno 96.880,00 kuna/12.858,18 EUR.

47. Pored navedenog, sud prihvaća iskaz i navode tuženika da je svoju naknadu za otkup starog željeza – tzv. malokupnja otpada dogovorio na račun Zorke Matahlija na ime uplate mjesečnog uzdržavanja, budući tuženik posjeduje otkupne blokove tvrtke Feniks-Zagreb d.o.o. koje je priložio na spis, te budući su svjedoci Kristina Mioč, Josip (Jože) Špoljarić, Snježana Petrinić, Željko Rukavina, Dragan Matahlija potvrdili da se tuženik bavio skupljanjem starog željeza. Stoga je životno i logično da se radi o otkupu starog metala (željeza) kojeg je sakupio tuženik te je isplatu za otkup sa tvrtkom Feniks-Zagreb d.o.o. dogovorio na račun Zorke Matahlija zbog čega je otkupne blokove potpisala Zorka Matahlija. Pored toga, tužitelj tvrdi da na račun Zorke Matahlija nije bila uplata sa tog osnova a uvidom u promet njenog tekućeg računa kod HPB je utvrđeno suprotno.

48. Stoga, kada se uračunaju isplate za otkup starog željeza, proizlazi da je tuženik Zorki Matahliji isplatio ukupno 100.100,00 kuna/13.285,55 EUR na ime mjesečnog uzdržavanja. Nadalje, sud prihvaća iskaz svjedokinje Kristine Mioč da je prema dogovoru stranaka isplata mjesečne novčane pomoći u smanjenom iznosu od 1.000,00 kuna započela od početka 2012. godine nakon što su se stranke pomirile, a ne od formalnog potpisa dopune ugovora dana 02. prosinca 2013. godine, budući je isto potvrđeno tzv. Aneksom ugovora o doživotnom uzdržavanju od 20.ožujka 2012. bez solemnizacije (list 104 spisa), te utvrđuje da je tuženikova obveza isplate mjesečnog iznosa uzdržavanja u smanjenom iznosu od 1.000,00 kuna prema dogovoru započela najkasnije od ožujka 2012. godine. Isto je osim spomenutim Aneksom potvrđeno činjenicom da se Zorka Matahlija prethodno, dana 02. rujna 2011., obratila Uredu državne uprave u PGŽ, Služba za zajedničke poslove, ispostava Rab, radi besplatne pravne pomoći u svrhu raskida predmetnog ugovora o doživotnom uzdržavanju, o čemu svjedoči rješenje Ureda državne uprave u PGŽ, Služba za zajedničke poslove, ispostava Rab, UP/I-701-03/11-01/03, urbroj: 2170-13-03-11 od 16. rujna 2011., kojim joj je odobrena besplatna pravna pomoću tu svrhu, te nespornom činjenicom da su se stranke nakon toga pomirile pa je rješenjem istog tijela PGŽ UP/I-701-03/11-01/03, urbroj: 2170-13-02/5-13-11 od 9. srpnja 2013. (list 25 spisa) citirano rješenje o odobrenju besplatne pravne pomoći stavljeno izvan snage uz obrazloženje da je Zorka Matahlija rješenje o odobrenju besplatne pravne pomoći primila 20. rujna 2011. a da u roku od 90 dana nije iskoristila pravo na odobrenu besplatnu pravnu pomoć. Također, pisanom potvrdom od 20. listopada 2011. stranke potvrđuju da je tuženik Zorki na račun isplatio 5.000,00 kuna, a ostatak duga od 5.000,00 kuna dao za nadgrobne ploče „tako da daljnja isplata ide redovito“. Sve navedeno upućuje da su nakon pomirenja i isplate zaostalih mjesečnih iznosa uzdržavanja u listopada 2011. godine, stranke u ožujku 2012. kada je potpisan spomenuti Aneks godine dogovorile smanjenje mjesečnog iznosa uzdržavanja sa 2.000,00 na 1.000,00 kuna koji sporazum

se od tada i primjenjivao time da je isti je formaliziran Dopunom Ugovora o doživotnom uzdržavanju solemniziranom kod javnog bilježnika Ermine Radić iz Raba pod brojem OU-52/2009-1 dana 02. prosinca 2013., kako je to posvjedočila svjedokinja Kristina Mioč.

49. Dakle, utvrđeno je da je na ime mjesečne novčane naknade za uzdržavanje od 01. travnja 2009. do 1. listopada 2015., tuženik isplatio Zorki Matahlija ukupni iznos od 100.100,00 kuna/13.285,55 EUR. Prema Ugovoru je trebao isplatiti u navedenom razdoblju ukupno 113.000,00 kn/14.997,67 EUR.

50. Iz pojedinih potvrda o primitku novaca je vidljivo da se priznavala i naknada u naturi (npr. 500,00 kuna za uređenje vrta), da je postojao dogovor za izradu obiteljske grobnice (koja grobnica je dovršena vidljivo na fotografijama u spisu), da je Zorka Matahlija priznala tuženiku radove na fasadi, postavljanju ulaznih vrata, vožnje kod liječnika i na groblje, da je tuženik u njeno ime naplaćivao stanarinu za podstanare i dobiveni iznos na ime najma od 2.700,00 EUR dao Zorki i dr. Sve navedeno tuženik nije morao obavljati prema Ugovoru odnosno ne radi se o njegovim ugovornim obvezama, što upućuje da se pojedinim radovima i troškovima tuženika u korist tužene, prebijala odnosno smanjivala isplata pojedine mjesečne naknade za uzdržavanje. Stoga je životno i logično da isplate/uplate za mjesečno uzdržavanja nisu bile redovne, u punom iznosu i na vrijeme.

51. Iskazima svjedoka Kristine Mioč, Ante Burušića, Katarine Mioč, Mate Ćalušića, Josipa (Jože) Špoljarić, Željka Rukavine, Snježane Petrinić, Ruže Jakuc, Dragana Matahlije utvrđeno je da je tuženik osiguravao Zorki Matahliji prehranu, ogrjev, odjeću i obuću. Prema njihovim iskazima, tuženik je Zorku Matahlija opskrbljivao drvima za ogrjev, brinuo o ishrani, kupovao joj odjeću. Svjedok Ante Burušić je u tri navrata putovao sa tuženikom kada je tuženik u svoj kombi ukrcao drva za Rab (u Lipovlju, Brinju i Švici), kasnije motorkom raspilio ta drva i naslagao ih ispod balkona do Zorkinih ulaznih vrata, a u prilikama kada je kod tuženika boravio na Rabu (6-7 puta) Zorka bi objedovala zajedno s njima. Prema iskazu svjedokinja tuženikove supruge Kristine Mioč i kćeri Katarine Mioč, kada su boravile na Rabu (svjedokinja Kristina Mioč na Rabu boravila uglavnom ljeti), tuženikova supruga je kuhala i za Zorku, ručali su zajedno ili bi obrok Zorki odnijeli u stan. Ledenicu koju su imali na katu su smjestili kod Zorke u prizemlje i napunili ju mesom. U Zagrebu su zajedno odlazile u trgovački centar „West Gate“ da Zorki kupe odjeću, Božićne i Uskršnje praznike su provodili zajedno, Zorka bi došla kod njih u Zagreb ili oni na Rab. Svjedok Mate Ćalušić je susjed te je na molbu tuženika dolazio provjeriti kako je Zorka u vrijeme dok tuženik nije bio na Rabu. Bio je prisutan kada je tuženik iskrcavao oko 2 metra drva za Zorku te ih slagao ispred Zorkinih ulaznih vrata. Drva je dovezao kada se vraćao iz Zagreba. Osobno je vidio da tuženik nosi drva do Zorkinog ulaza i da joj loži vatru. Kada je sa tuženikom radio bravariju tuženik bi skuhao ručak i pozvao Zorku. Bio je nazočan jednom kada je tuženikova supruga bila na Rabu te su Zorku zvali na ručak ali je ona odbila pa joj je tuženik odnio ručak u njezin dio kuće. Tuženik nije kuhao svaki dan jer je imao posla te je Zorka znala i sama sebi pripremati hranu. Svjedok Josip (Jože) Špoljarić je zajedno sa tuženikom na putu iz Zagreba za Rab kada su tuženikovim kombijem dovezli 2-3 metra drva, raspilili ih i posložili. Vidio je da Zorka uzima cijepana drva. Kuhao je i Zorka je dolazila jesti. Jednom kada je došao je Zorka bila u bolnici Kampor

te joj je tuženik bio u posjeti (svjedok čekao u kombiju). Tuženik je u kombiju imao škrinju u kojoj se nosilo jesti. Svjedok Željko Rukavina je iskazao da su stranke bile složne, osobno je vidio da je tuženik dovezao drva za Zorku kombijem. Tuženikova supruga je kuhala i spremala za Zorku, zajedno su uređivali vrt. Bio je kod tuženika u posjeti u Zagrebu kada je Zorka boravila kod njih. Svjedokinji Snježani Petrinić je poznato da je da je tuženik Zorki dovozio drva (kasnije njoj je Zorka rekla da sama nabavlja drva a po dolasku iz bolnice je vidjela Zorku da sama tačkama prevozi drva). Svjedokinji Ruži Jakuc se Zorka požalila da ju nema tko voditi kod doktora jer je tuženik na putu, te da joj je ranije tuženikova supruga nosila jesti a sada to radi obitelj Petrinić. Svjedok Dragan Matahlija je posvjedočio da se Zorka rekla njegovoj majci da joj je tuženikova supruga kuhala i donosila jelo. Stoga se neistiniti tužbeni navodi da tuženik primateljici uzdržavanja nikada nije osigurao prehranu (meso i zimnicu), obuću, odjeću, drva za ogrjev.

52. Ugovor o doživotnom uzdržavanju podrazumijeva humane i korektne odnose ugovornih strana, odnose u kojima svaka ugovorna strana ispunjava ugovorom preuzete obveze te se isti može raskinuti ako takvi odnosi izostanu, odnosno ako je došlo do većeg zanemarivanja bitnih ugovornih obveza. Teret dokazivanja da su nastali razlozi za raskid leži na onome koji se na te razloge poziva, odnosno onome koji zbog tih razloga traži raskid ugovora.

53. Temeljem provedenog dokaznog postupka sud je utvrdio da je tuženik do početka rujna 2015. godine ispunjavao ugovorne obveze, kako je to naprijed navedeno. Tužitelj nije dokazao suprotno. Iz rezultata provedenog dokaznog postupka proizlazi da su odnosi između tuženika i Zorke Matahlije bili uglavnom dobri, povremeno su odnosi bili loši (npr. 2011. godine kada je Zorka namjeravala raskinuti ugovor). Utvrđeno je da je tuženik pomagao Zorki i bio joj pri ruci obavljajući poslove i radove na vlastiti trošak izvan preuzetih ugovornih obveza (kuhao, kupio peć na drva, vršio popravke u Zorkinom stanu, vozio kod liječnika, posjećivao u bolnici i dr.), kao i da su stranke, iako nisu živjeli zajedno, bile u svakodnevnom kontaktu nakon što je tuženik otišao u mirovinu i preselio se na Rab 2011. godine (što nije sporno), obzirom su živjeli u istoj kući (Zorka Matahlija u prizemlju a tuženik na katu). U svojim svakodnevnim kontaktima stranke su dogovarale poslove i izvan ugovora, npr. održavanje kuće i vrta, izrada obiteljske grobnice, pomoć Zorki oko iznajmljivanja sobe podstanarima i dr.

54. Nije sporno da su se odnosi između tuženika i Zorke Matahlije znatno narušili tijekom 2015. godine, što je kulminiralo u rujnu 2015. godine. Prema navodima svjedoka susjeda njihove su se svađe mogle čuti i u susjedstvu. Svaki kontakt i komunikacija između njih je prekinuta 23. rujna 2015. (dan prije Zorkine operacije žuči u KBC Rijeka), kako se to navodi u tužbi. Temeljem provedenog dokaznog postupka sud utvrđuje da su se odnosi tijekom 2015. godine narušili iz više razloga. Jedan od razloga svakako taj da je Zorka Matahlija bila sklona alkoholu, što je potvrdila većina saslušanih svjedoka koji su je poznavali (svjedok Kristina Mioč, Anton (Ante) Petrinić, Josip (Jože) Špoljarić, Snježana Petrinić, Mirijana Petrinić, Dragan Matahlija) i medicinska dokumentacija u spisu iz koje slijede dijagnoze Bipolarni afektivni poremaćaj i Sindrom ovisnosti zbog kojih je četrnaest puta boravila (liječena) u Psihijatrijskoj bolnici Rab (Kampor). Tuženik tvrdi da to nije znao prije zaključenja

predmetnog Ugovora. Svjedokinja Mirijana Petrinić (supruga svjedoka Antona Petrinića) navodi da Zorka nudila njoj i suprugu zaključenje ovakvog ugovora nakon smrti supruga 2009. godine ali nisu htjeli pristati jer je imala veće zahtjeve i bila je „nestašna“ u pogledu alkohola te još relativno mlada. Obzirom na tu činjenicu, sud prihvaća iskaz tuženika prema kojem je Zorka bila nepouzdana, puno je pila, koristila svaku priliku za piće i bila nezadovoljna kada ne bi imala novaca za piće. Drugi razlog poremećaja odnosa je da je Zorka namjeravala prodati zemljište (k.č. 6931 njiva sa 181 m2 zk.ul. 3798 k.o.Lopar) koje je prema Ugovoru nakon njene smrti trebalo prijeći u vlasništvo tuženika (zemljište „pod ugovorom“) i na kojem je postojala zabilježba ugovora o doživotnom uzdržavanju, bez da je o tome obavijestila tuženika a što je tuženik saznao od susjeda i tome se protivio (zemljište je nakon podnošenja tužbe 05. studenog 2015. prodala Matahlija Davoru temeljem Ugovora o kupoprodaji od 20. siječnja 2016. vidljivo iz zk.ul.3798 k.o. Lopar), što je potvrđeno iskazima svjedoka Kristine Mioč, Katarine Mioč, Mate Ćalušića i tuženika. Treći razlog je očekivanje odnosno razočaranje Zorke da ju tuženik nije mogao voziti na zakazanu operaciju žuči u KBC Rijeka dana 24. rujna 2015., jer je sa suprugom planirao u to vrijeme biti u Zagrebu kako bi proveli vrijeme sa kćeri koja je doputovala u Zagreb iz Beča (gdje se školuje od 2013. godine).

55. Zorka je tuženiku jako zamjerila da ju neće osobno voziti na zakazanu operaciju žuči. Prema iskazu svjedokinje Kristine Mioč pokušali su dogovoriti da ju vozi svjedok Mate Ćalušić koji je tražio 100 EUR što Zorka nije htjela platiti. Nakon toga su se odnosi poremetili do te mjere da je prestala svaka komunikacija. Tuženik je je posljednje iznose mjesečnog uzdržavanja platio 31. kolovoza 2015. Dana 14. rujna 2015. se Zorka obraća Centru za socijalnu skrb sa pritužbom da ju tuženik kao davatelj uzdržavanja psihički maltretira, vrijeđa i zlostavlja te se ne pridržava se uvjeta ugovora, a kako to slijedi iz priložene službene zabilješke Centra za socijalnu skrb Crikvenica, Podružnica Rab od 16. rujna 2015. Prema iskazu svjedokinje Martine Maškarin, djelatnice Centra koja je tom prigodom obavila razgovarala sa Zorkom Matahlija i sastavila spomenutu službenu zabilješku, Zorka nije rekla ništa konkretno vezano za tuženikovo ispunjenje ugovornih obveza već da nije zadovoljna kako se brine za nju, rekla je da mora otići na operaciju žuči a da je tuženik rekao da će to vrijeme biti na putu u Beču. Tužitelj Boris Komljenović u iskazu navodi da je Zorka bila generalno nezadovoljna sa načinom na koji tuženik sa njom postupa, žalila se da ne vodi računa kao što bi trebao prema ugovoru, da od nje posuđuje novce pa joj vraća preko računa, da kod susjeda Petrinića odlazi po pomoć, da ju oni hrane i obavljaju sve što joj treba, te mu se tom smislu počela žaliti neposredno prije nego li je podigla predmetnu tužbu.

56. Navedeno upućuje da je do prekida odnosa između stranaka došlo zbog prevelikih subjektivnih očekivanja primateljice uzdržavanja Zorke Matahlija u smislu brige za njeno zdravlje i njege mimo preuzetih ugovornih obveza tuženika, čemu je svakako doprinijela činjenica da su odnosi u to vrijeme već bili znatno narušeni zbog njenog alkoholizma i s tim u vezi tuženikovog nepovjerenja i nepouzdanost u njeno ponašanje te njene namjere da proda zemljište „pod ugovorom“. Nije sporno da je Zorka Matahlija neovisno o operaciji žuči bila sposobna kretati se i brinuti o sebi u svakodnevnim stvarima (odlazak kod susjeda, u dućan, kod liječnika, skuhati), te joj nije trebala svakodnevna skrb i njega, niti to proizlazi iz medicinske dokumentacije a niti je to bila ugovorna obveza tuženika.

57. Temeljem provedenog dokaznog postupka sud utvrđuje da se zbog razočaranja da ju tuženik neće voziti na operaciju žuči 24. rujna 2015., Zorka u rujnu 2015. obratila susjedima ovdje saslušanim svjedocima Antonu Petriniću i njegovoj supruzi Mirijani Petrinić sa ponudom sklapanja ugovora o doživotnom uzdržavanju. Temeljem iskaza svjedoka Mate Ćalušića da mu je Zorka (koja je tada imala zaključen o doživotnom uzdržavanju sa tuženikom) rekla da ugovor o doživotnom uzdržavanju želi sklopiti sa Antonom Petrinićem, svjedokinje Kristine Mioč da se Zorka nakon što joj je rečeno da je tuženik neće moći voziti na operaciju žuči obratila svjedoku Antonu Petriniću sa ponudom da sa njime zaključi novi ugovor o doživotnom uzdržavanju, svjedoka Antona Petrinića koji je navodi da je sa Zorkom razgovarao da sa njom zaključi ugovor o doživotnom uzdržavanju kad ovaj postupak završi, svjedoka Tomislava Petrinića koji je upoznat da je njegov otac svjedok Anton Petrinić sa Zorkom razgovarao vezano za zaključenje ovakvog ugovora, svjedokinje Mirijane Petrinić (supruga svjedoka Antona Anta Petrinića) koja navodi da im je Zorka ponudila sklopiti ovakav ugovor ali o tome ne razmišljaju dok traje ovaj spor, svjedokinje Ruže Jakuc kojoj se Zorka požalila da ju nema tko voziti kod doktora jer je tuženik na putu te da joj je ranije tuženik odnosno tuženikova supruga donosila jesti a sada to radi obitelj Petrinić, sud utvrđuje da je takvim svojim ponašanjem - prekidom kontakta sa tuženikom, obraćanjem susjedu Antonu Petriniću sa ponudom sklapanja novog ugovora o doživotnom uzdržavanju te spomenutim obraćanjem Centru za socijalnu skrb 14. i 16. rujna 2015., Zorka Matahlija svjesno i zlonamjerno izazvala poremećenost odnosa između stranaka u namjeri da raskine predmetni ugovor i novi ugovor o doživotnom uzdržavanju zaključi sa susjedom svjedokom Antonom Petrinićem.

58. U takvoj situaciji svjesnog i zlonamjernog izazivanja poremećenosti odnosa od strane Zorke Matahlija i prekidom svakog osobnog kontakata, nakon čega je uslijedilo podnošenje predmetne tužbe dana 05. studenog 2015. godine, uz prethodnu namjeru Zorke Matahlije da proda nekretninu „pod ugovorom“ bez suglasnosti tuženika, te činjenicu nepouzdanosti i nepovjerenja u njeno ponašanje zbog alkoholizma, tuženik je onemogućen odnosno odvraćen daljnjem izvršavanju ugovornih obveza od rujna 2015. nadalje.

59. Iako raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju može tražiti svaka strana (pa i ona čijom je isključivom krivnjom prouzročen poremećaj odnosa) ne može ga osnovano tražiti ona strana koja je samovoljno i zlonamjerno prouzročila te odnose kako bi stvorila pretpostavke za raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju. Pitanje krivnje za raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju aktualizira se ako ukazuje na zlouporabu prava, jer pravni poredak zabranjuje zlouporabu prava i naređuje ugovarateljima da se u ostvarivanju prava i obveze iz ugovornog odnosa podržavaju načela savjesnosti i poštenja (članak 4. i 6. ZOO-a).

60. Pravo na raskid ugovora priznati nesavjesnoj strani, onoj čije je skrivljeno ponašanje usmjereno na stvaranju nepodnošljivih odnosa u cilju raskida ugovora značilo bi pružiti sudsku zaštitu zlouporabe prava, što kako je to već rečeno pravni poredak ne dopušta.

61. U konkretnom slučaju, je utvrđeno da je primateljica uzdržavanja Zorka Matahlija svjesno i zlonamjerno izazvala poremećenost odnosa između stranaka u

namjeri da raskine predmetni ugovor i zaključi novi ugovor o doživotnom uzdržavanju sa svjedokom Antonom Petrinićem pa joj ne pripada pravo na raskid ugovora na temelju odredbe članka 583. stavak 3. ZOO-a.

62. Stoga je na temelju odredbe članka 583. ZOO-a u vezi s člankom 46. ZOO-a tužbeni zahtjev za raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju odbijen bez obzira što se tuženik nije protivio raskidu ugovora (protivio se svojoj odgovornosti/krivnji za raskid ugovora).

63. Budući je tužbeni zahtjev za raskid ugovora odbijen, neosnovan je i protutužbeni zahtjev za isplatu potraživanje tuženika za pružano uzdržavanje, pa je isti kao takav također odbijen temeljem cit. zakonske odredbe. S tim u vezi sud nije odlučivao o tužiteljevom prigovoru radi prijeboja budući se radi o procesnopravnom prigovoru o kojem se odlučuje tek kada se utvrdi da su ispunjene pretpostavke za prijeboj u smislu postojanja i dospjelosti tražbine.

64. Zato je presuđeno kao u točkama I. i II. Izreke.

65. S obzirom na jednak (ne)uspjeh stranaka u sporu, pravično je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka (koje potražuju u podjednakom iznosu). Stoga je temeljem odredbe čl. 154. st.4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19, 80/22) riješeno kao u točki III. Izreke.

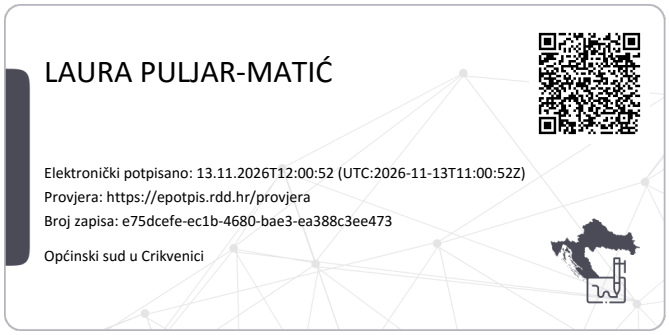
U Rabu, dana 13. studenog 2026.

SUDAC

Laura Puljar-Matić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dva istovjetna primjerka pismeno, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude.



Broj zapisa: **9-30890-05ea4**

Kontrolni broj: **019fc-b8f56-4de14**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.